

ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Α

I.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ

St. II

p. 327

Κατέβην χθές εἰς Πειραιᾶ μετὰ Γλαύκωνος τοῦ Ἀρίστωνος **a**
 προσευξόμενός τε τῇ θεῷ καὶ ἅμα τὴν ἑορτὴν βουλόμενος
 θεάσασθαι τίνα τρόπον ποιήσουσιν ἅτε νῦν πρῶτον ἄγοντες.
 καλὴ μὲν οὖν μοι καὶ ἡ τῶν ἐπιχωρίων πομπὴ ἔδοξεν εἶναι,
 οὐ μέντοι ἦττον ἐφαίνεται πρέπειν ἢν οἱ Θράκες ἐπεμπον. **5**
 προσευξάμενοι δὲ καὶ θεωρήσαντες ἀπήμην πρὸς τὸ ἄστυ. **b**
 κατιδὼν οὖν πόρρωθεν ἡμᾶς οἴκαδε ὠρμημένους Πολέμαρχος
 ὁ Κεφάλου ἐκέλευσε δραμόντα τὸν παῖδα περιμεῖναι ἐ
 κελεύσαι. καὶ μου ὕπισθεν ὁ παῖς λαβόμενος τοῦ ἱματίου.
 Κελεύει ὑμᾶς, ἔφη, Πολέμαρχος περιμεῖναι. Καὶ ἐγὼ **5**
 μετεστράφην τε καὶ ἠρόμην ὅπου αὐτὸς εἴη. Οὗτος, ἔφη,
 ὕπισθεν προσέρχεται· ἀλλὰ περιμένετε. Ἄλλὰ περιμενου-
 μεν, ἢ δ' ὅς ὁ Γλαύκων.

Καὶ ὀλίγῳ ὕστερον ὅ τε Πολέμαρχος ἦκε καὶ Ἀδείμαντος **c**
 ὁ τοῦ Γλαύκωνος ἀδελφὸς καὶ Νικήρατος ὁ Νικίου καὶ
 ἄλλοι τινὲς ὡς ἀπὸ τῆς πομπῆς.

Ὁ οὖν Πολέμαρχος ἔφη· ὦ Σώκρατες, δοκεῖτέ μοι πρὸς
 ἄστυ ὠρμηῆσθαι ὡς ἀπιόντες. **5**

Οὐ γὰρ κακῶς δοξάζεις, ἦν δ' ἐγώ.

Ὅρᾶς οὖν ἡμᾶς, ἔφη, ὅσοι ἐσμέν;

ΠΟΛΙΤΕΙΑ Aristoteles : Πολιτεία ἢ περὶ δικαίου Thrasyllus : ΠΟΛΙ-
 ΤΕΙΑΣ πρῶτον F : ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ἢ περὶ δικαίου Λ D : ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ Μ
 C 3 ἄλλοι Λ D M : ἄλλοι πολλοὶ F ὡς Λ F M : om. D

Πῶς γὰρ οὐ;

Ἦ τοίνυν τούτων, ἔφη, κρείττους γένεσθε ἢ μένετ' αὐτοῦ.

10 Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, ἔτι ἐν λείπεται, τὸ ἦν πείσωμεν ὑμᾶς
ὡς χρὴ ἡμᾶς ἀφείναι;

Ἦ καὶ δύναισθ' ἄν, ἦ δ' ὅς, πείσαι μὴ ἀκούοντας;

Οὐδαμῶς, ἔφη ὁ Γλαύκων.

Ὡς τοίνυν μὴ ἀκουσομένων, οὕτω διανοεῖσθε.

328 Καὶ ὁ Ἀδείμαντος, Ἄρά γε, ἦ δ' ὅς, οὐδ' ἴστε ὅτι
λαμπὰς ἔσται πρὸς ἐσπέραν ἀφ' ἵππων τῇ θεῷ;

Ἄφ' ἵππων; ἦν δ' ἐγώ· καινόν γε τοῦτο. λαμπάδια
ἔχοντες διαδώσουσιν ἀλλήλοις ἀμιλλώμενοι τοῖς ἵπποις; ἦ
5 πῶς λέγεις;

Οὕτως, ἔφη ὁ Πολέμαρχος. καὶ πρὸς γε παννυχίδα
ποιήσουσιν, ἦν ἄξιον θεάσασθαι· ἐξαναστησόμεθα γὰρ μετὰ
τὸ δεῖπνον καὶ τὴν παννυχίδα θεασόμεθα. καὶ συνεσόμεθά
τε πολλοῖς τῶν νέων αὐτόθι καὶ διαλεξόμεθα. ἀλλὰ μένετε
b καὶ μὴ ἄλλως ποιεῖτε.

Καὶ ὁ Γλαύκων, Ἔοικεν, ἔφη, μενετέον εἶναι.

Ἄλλ' εἰ δοκεῖ, ἦν δ' ἐγώ, οὕτω χρὴ ποιεῖν.

Ἦμιν οὖν οἴκαδε εἰς τοῦ Πολεμάρχου, καὶ Λυσίαν τε
5 αὐτόθι κατελάβομεν καὶ Εὐθύδημον, τοὺς τοῦ Πολεμάρχου
ἀδελφούς, καὶ δὴ καὶ Θρασύμαχον τὸν Καλχηδόνιον καὶ
Χαρμαντίδην τὸν Παιανιᾶ καὶ Κλειτοφῶντα τὸν Ἀριστωνύ-
μον· ἦν δ' ἔνδον καὶ ὁ πατήρ ὁ τοῦ Πολεμάρχου Κέφαλος.
καὶ μάλα πρεσβύτης μοι ἔδοξεν εἶναι· διὰ χρόνου γὰρ καὶ
c ἑώρακῃ αὐτόν. καθῆστο δὲ ἔστεφανωμένος ἐπὶ τινος προσκε-
φαλαίου τε καὶ δίφρου· τεθυκῶς γὰρ ἐτύγχανεν ἐν τῇ αὐλῇ.
ἐκαθεζόμεθα οὖν παρ' αὐτόν· ἕκειντο γὰρ δίφροι τινὲς αὐτόθι
κύκλω.

5 Εὐθύς οὖν με ἰδὼν ὁ Κέφαλος ἠσπάζετό τε καὶ εἶπεν·
ὦ Σώκρατες, οὐ δὲ θαμίζεις ἡμῖν καταβαίνων εἰς τὸν

c 10 γρ. ἐν λείπεται in marg. A et corr. m: ἐλλείπεται A F D M
b 6 καλχηδόνιον A: χαλκηδόνιον D: καρχηδόνιον F M c 6 οὐ δὲ
ci. Nitzsch: οὐδὲ A F D M: οὐτι Ast: fort. οὐ δὲ οὐ Bywater

Πειραιᾷ. χρῆν μέντοι. εἰ μὲν γὰρ ἐγὼ ἔτι ἐν δυνάμει ἡ
 τοῦ ῥαδίως πορεύεσθαι πρὸς τὸ ἄστυ, οὐδὲν ἂν σὲ ἔδει δεῦρο
 ἰέναι, ἀλλ' ἡμεῖς ἂν παρὰ σὲ ἦμεν· νῦν δὲ σε χρὴ πυκνό- d
 τερον δεῦρο ἰέναι. ὡς εὖ ἴσθι ὅτι ἔμοιγε ὅσον αἱ ἄλλαι αἱ
 κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναὶ ἀπομαραίνονται, τοσοῦτον αὐξοῦνται αἱ
 περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμίαι τε καὶ ἡδοναί. μὴ οὖν ἄλλως
 ποίει, ἀλλὰ τοῖσδέ τε τοῖς νεανίσκοις σύνισθι καὶ δεῦρο παρ' 5
 ἡμᾶς φοίτα ὡς παρὰ φίλους τε καὶ πάνυ οικείους.

Καὶ μήν, ἦν δ' ἐγώ, ὦ Κέφαλε, χαίρω γε διαλεγόμενος
 τοῖς σφόδρα πρεσβύταις· δοκεῖ γάρ μοι χρῆναι παρ' αὐτῶν e
 πυνθάνεσθαι, ὥσπερ τιτὰ ὁδὸν προεληλυθότων ἦν καὶ ἡμᾶς
 ἴσως δεήσει πορεύεσθαι, ποία τίς ἐστω, τραχεῖα καὶ χαλεπή,
 ἡ ῥαδία καὶ εὐπορος. καὶ δὴ καὶ σοῦ ἡδέως ἂν πυνθόμην
 ὅτι σοι φαίνεται τοῦτο, ἐπειδὴ ἐνταῦθα ἤδη εἶ τῆς ἡλικίας 5
 δ δὴ “ἐπὶ γήραος οὐδῶ” φασιν εἶναι οἱ ποιηταί, πότερον
 χαλεπὸν τοῦ βίου, ἢ πῶς σὺ αὐτὸ ἐξαγγέλλεις.

Ἐγὼ σοι, ἔφη, νῆ τὸν Δία ἐρῶ, ὦ Σώκρατες, οἶδόν γέ μοι 329
 φαίνεται. πολλάκις γὰρ συνερχόμεθά τινες εἰς ταῦτόν παρα-
 πλησίαν ἡλικίαν ἔχοντες, διασφύζοντες τὴν παλαιὰν παροι-
 μίαν· οἱ οὖν πλείστοι ἡμῶν ὀλοφύρονται συνιόντες, τὰς
 ἐν τῇ νεότητι ἡδονὰς ποθοῦντες καὶ ἀναμιμνησκόμενοι περὶ 5
 τε τὰ φροδίσια καὶ περὶ πότους τε καὶ εὐωχίας καὶ ἄλλ' ἅττα
 ἡ τῶν τοιούτων ἔχεται, καὶ ἀγανακτοῦσιν ὡς μεγάλων τιμῶν
 ἀπεστερημένοι καὶ τότε μὲν εὖ ζῶντες, νῦν δὲ οὐδὲ ζῶντες.
 ἐνιοὶ δὲ καὶ τὰς τῶν οικείων προπηλακίσεις τοῦ γήρωσ b
 ὀδύρονται, καὶ ἐπὶ τούτῳ δὴ τὸ γήρας ὑμνοῦσιν ὅσων κακῶν
 σφίσιν αἴτιον. ἐμοὶ δὲ δοκοῦσιν, ὦ Σώκρατες, οὗτοι οὐ τὸ
 αἴτιον αἰτιάσθαι. εἰ γὰρ ἦν τοῦτ' αἴτιον, κἂν ἐγὼ τὰ αὐτὰ

d 1 ἀλλ' . . . d 2 ἰέναι A F M : om. D d 5 νεανίσκοις F D
 Stobaeus : νεανίας A M d 6 ὡς παρὰ φίλους τε F D M Sto-
 baeus et in marg. A : om. A d 7 γε D Stobaeus : τε F : om.
 A M o 3 ποία] ὁποία Stobaeus o 7 αὐτῶ] αὐτῶς A' a 4 συν-
 ιόντες A F D M Stobaeus : συνόντες ci. Buttman n 6 πότους
 τε καὶ F D Stobaeus : πότους καὶ A M

5 ταῦτα ἐπεπόνθη, ἔνεκά γε γήρας, καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ὅσοι
 ἐνταῦθα ἦλθον ἡλικίας. νῦν δ' ἔγωγε ἤδη ἐντετύχηκα οὐχ
 οὕτως ἔχουσιν καὶ ἄλλοις, καὶ δὴ καὶ Σοφοκλεῖ ποτε τῷ
 ποιητῇ παρεγενόμην ἐρωτωμένῳ ὑπό τινος· “ Πῶς,” ἔφη,
 c “ ὦ Σοφόκλεις, ἔχεις πρὸς τὰφροδίσια; ἔτι οἴός τε εἶ
 γυναικὶ συγγίγνεσθαι”; καὶ ὅς, “ Εὐφήμει,” ἔφη, “ ὦ
 ἄνθρωπε· ἀσμενέστατα μέντοι αὐτὸ ἀπέφυγον, ὥσπερ λυτ-
 τῶνά τινα καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποδράς.” εὐ οὖν μοι καὶ
 5 τότε ἔδοξεν ἐκείνος εἰπεῖν, καὶ νῦν οὐχ ἦττον. παντάπασιν
 γὰρ τῶν γε τοιούτων ἐν τῷ γήρα πολλῇ εἰρήνῃ γίγνεται καὶ
 ἐλευθερία· ἐπειδὴν αἱ ἐπιθυμίαι παύσωνται κατατείνουσιν
 καὶ χαλάσωσιν, παντάπασιν τὸ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται,
 d δεσποτῶν πάνυ πολλῶν ἔστι καὶ μαιωμένων ἀπηλλάχθαι.
 ἀλλὰ καὶ τούτων πέρι καὶ τῶν γε πρὸς τοὺς οἰκεῖλους μία τις
 αἰτία ἔστιν, οὐ τὸ γήρας, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' ὁ τρόπος τῶν
 ἀνθρώπων. ἂν μὲν γὰρ κόσμοι καὶ εὐκολοὶ ᾧσιν, καὶ τὸ
 5 γήρας μετρίως ἔστιν ἐπίπουν· εἰ δὲ μή, καὶ γήρας, ὦ
 Σώκρατες, καὶ νεότης χαλεπὴ τῷ τοιούτῳ συμβαίνει.

Καὶ ἐγὼ ἀγασθεῖς αὐτοῦ εἰπόντος ταῦτα, βουλόμενος ἔτι
 e λέγειν αὐτὸν ἐκίνουν καὶ εἶπον· ὦ Κέφαλε, οἴμαί σου τοὺς
 πολλοὺς, ὅταν ταῦτα λέγῃς, οὐκ ἀποδέχεσθαι ἀλλ' ἠγείσθαι
 σε ῥαδίως τὸ γήρας φέρειν οὐ διὰ τὸν τρόπον ἀλλὰ διὰ
 τὸ πολλὴν οὐσίαν κεκτήσθαι· τοῖς γὰρ πλουσίοις πολλὰ
 5 παραμύθια φασιν εἶναι.

Ἀληθῆ, ἔφη, λέγεις· οὐ γὰρ ἀποδέχονται. καὶ λέγουσιν
 μὲν τι, οὐ μέντοι γε ὅσον οἴονται· ἀλλὰ τὸ τοῦ Θεμιστο-
 κλέους εὐ ἔχει, ὅς τῷ Σεριφίῳ λουιδρομένῳ καὶ λέγοντι

b 6 ἔγωγε] ἐγὼ Stobaeus b 8 ἐρωτωμένῳ A F M Stobaeus :
 ἐρωτώμενος D c 2 γυναικὶ] γυναιξὶ Theo Stobaeus ὦ om. Cle-
 mens c 3 ἀσμενέστατα A F M Olympiodorus Theo Clemens
 Stobaeus : ἀσμεναίτατα D Eustathius Et. Mag. αὐτὸ] αὐτὰ Theo
 c 4 ἀποδράς Theo : ἀποφυγῶν A F D M Clemens Stobaeus c 5 ἔδοξεν
 ἐκείνος] ἐκείνος ἔδοξεν Stobaeus c 7 ἐπειδὴν A F D : ἐπειδὴν γὰρ
 M f d Stobaeus d i ἔστι secl. ci. Stallbaum e i σου] σε
 rec. a e 7 γε ὅσον] ὅσον γε ci. Cobet

ὅτι οὐ δι' αὐτὸν ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν εὐδοκιμοῖ, ἀπεκρίνατο 330
 ὅτι οὐτ' ἂν αὐτὸς Σερίφιος ὦν ὀνομαστὸς ἐγένετο οὐτ'
 ἐκείνος Ἀθηναῖος. καὶ τοῖς δὴ μὴ πλουσίοις, χαλεπῶς δὲ
 τὸ γῆρας φέρουσιν, εὖ ἔχει ὁ αὐτὸς λόγος, ὅτι οὐτ' ἂν ὁ
 ἐπεικῆς πᾶνυ τι ῥαδίως γῆρας μετὰ πενίας ἐνέγκοι οὐθ' 5
 ὁ μὴ ἐπεικῆς πλουτήσας εὐκόλός ποτ' ἂν ἑαυτῷ γένοιτο.

Πότερον δέ, ἦν δ' ἐγώ, ὦ Κέφαλε, ὦν κέκτησαι τὰ πλείω
 παρέλαβες ἢ ἐπεκτήσω;

Ποῖ' ἐπεκτησάμην, ἔφη, ὦ Σώκρατες; μέσος τις γέγονα b
 χρηματιστῆς τοῦ τε πάππου καὶ τοῦ πατρός. ὁ μὲν γὰρ
 πάππος τε καὶ ὁμώνυμος ἐμοὶ σχεδόν τι ὅσῃν ἐγὼ νῦν
 οὐσίαν κέκτημαι παραλαβὼν πολλάκις τοσαύτην ἐποίησει,
 Λυσανίας δὲ ὁ πατὴρ ἔτι ἐλάττω αὐτὴν ἐποίησε τῆς νῦν 5
 οὐσης· ἐγὼ δὲ ἀγαπῶ ἔαν μὴ ἐλάττω καταλίπω τούτοισιν,
 ἀλλὰ βραχεῖ γέ τιμι πλείω ἢ παρέλαβον.

Οὐ τοι ἔνεκα ἠρόμην, ἦν δ' ἐγώ, ὅτι μοι ἔδοξας οὐ σφόδρα
 ἀγαπᾶν τὰ χρήματα, τοῦτο δὲ ποιούσιν ὡς τὸ πολὺ οἱ ἂν c
 μὴ αὐτοὶ κτήσονται· οἱ δὲ κτησάμενοι διπλῆ ἢ οἱ ἄλλοι
 ἀσπάζονται αὐτά. ὥσπερ γὰρ οἱ ποιηταὶ τὰ αὐτῶν ποιή-
 ματα καὶ οἱ πατέρες τοὺς παῖδας ἀγαπῶσιν, ταύτη τε δὴ καὶ
 οἱ χρηματισάμενοι περὶ τὰ χρήματα σπουδάζουσιν ὡς ἔργον 5
 ἑαυτῶν, καὶ κατὰ τὴν χρεῖαν ἦπερ οἱ ἄλλοι. χαλεποὶ οὖν
 καὶ συγγενέσθαι εἰσίν, οὐδὲν ἐθέλουτες ἐπαινεῖν ἀλλ' ἢ τὸν
 πλοῦτον.

Ἄληθῆ, ἔφη, λέγεις.

Πᾶνυ μὲν οὖν, ἦν δ' ἐγώ. ἀλλά μοι ἔτι τοσόνδε εἰπέ· d
 τί μέγιστον οἶε ἀγαθὸν ἀπολελαυκέναι τοῦ πολλὴν οὐσίαν
 κεκτήσθαι;

a 5 πᾶνυ τι . . . a 6 ἐπεικῆς Λ F M : om. D b 1 ποῖ' F M d :
 ποῖ' Λ D b 5 Λυσανίας] Λυσίας ci. Hemsterhuis αὐτὴν] αὐ
 ταύτην ci. Hartman b 6 τούτοισι Bekker b 8 οὐ τοι scr. Laur.
 lxxv. 6 : οἱτοι (sic) D : οἱτοι Λ M : τούτου F Stobacus c 2 ἢ οἱ
 Λ F Stobacus : ἢ D c 5 περὶ Λ D M : om. F Stobacus c 6 κατὰ
 Λ D M Stobacus : οὐ κατὰ F' ἦπερ F D M Stobacus : ἦπερ Λ
 c 7 ἀλλ'] ἄλλο Stobacus

5 Ὁ, ἢ δ' ὅς, ἴσως οὐκ ἂν πολλοὺς πείσαιμι λέγων. εὖ
 γὰρ ἴσθι, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ὅτι, ἐπειδὴν τις ἐγγὺς ἢ τοῦ
 οἴεσθαι τελευτήσῃ, εἰσέρχεται αὐτῷ δέος καὶ φροντὶς περὶ
 ὧν ἔμπροσθεν οὐκ εἰσήει. οἳ τε γὰρ λεγόμενοι μῦθοι περὶ
 τῶν ἐν Ἄιδου, ὡς τὸν ἐνθάδε ἀδικήσαντα δεῖ ἐκεῖ διδόναι
 e δίκην, καταγελῶμενοι τέως, τότε δὴ στρέφουσιν αὐτοῦ τὴν
 ψυχὴν μὴ ἀληθεῖς ὦσιν· καὶ αὐτός—ἦτοι ὑπὸ τῆς τοῦ γήρως
 ἀσθενείας ἢ καὶ ὥσπερ ἤδη ἐγγυτέρω ὧν τῶν ἐκεῖ μᾶλλον
 τι καθορᾷ αὐτά—ὑποψίας δ' οὖν καὶ δειμάτος μεστὸς γίνε-
 5 ται καὶ ἀναλογίζεται ἤδη καὶ σκοπεῖ εἴ τινα τι ἠδίκησεν.
 ὁ μὲν οὖν εὐρίσκων ἑαυτοῦ ἐν τῷ βίῳ πολλὰ ἀδικήματα καὶ
 ἐκ τῶν ὑπνῶν, ὥσπερ οἱ παῖδες, θαμὰ ἐγειρόμενος δειμαίνει
 331 καὶ ζῆ μετὰ κακῆς ἐλπίδος· τῷ δὲ μηδὲν ἑαυτῷ ἄδικον
 συνειδότε ἠδέϊα ἐλπίς ἀεὶ πάρεστι καὶ ἀγαθὴ γηροτρόφος,
 ὡς καὶ Πίνδαρος λέγει. χαριέντως γάρ τοι, ὦ Σώκρατες,
 τοῦτ' ἐκείνος εἶπεν, ὅτι ὅς ἂν δικαίως καὶ ὀσίως τὸν βίον
 5 διαγάγῃ,

γλυκεῖά οἱ καρδίαν

ἀτάλλουσα γηροτρόφος συναορεῖ

ἐλπίς ἂ μάλιστα θνατῶν πολύστροφον

γνώμαν κυβερνᾷ.

10 εὖ οὖν λέγει θαυμαστῶς ὡς σφόδρα. πρὸς δὴ τοῦτ' ἔγωγε
 τίθημι τὴν τῶν χρημάτων κτήσῃ πλείστου ἀξίαν εἶναι, οὗ
 b τι παντὶ ἀνδρὶ ἀλλὰ τῷ ἐπιεικεῖ καὶ κοσμίῳ. τὸ γὰρ μηδὲ
 ἄκουτά τινα ἐξαπατῆσαι ἢ ψεύσασθαι, μηδ' αὐτὸν ὀφείλοντα ἢ
 θεῷ θυσίας τιὰς ἢ ἀνθρώπῳ χρήματα ἔπειτα ἐκείσε ἀπιέναι
 δεδιότα, μέγα μέρος εἰς τοῦτο ἢ τῶν χρημάτων κτήσις συμ-

d 4 πολλοὺς] ἄλλους καὶ πολλοὺς Stobaeus d 7 ἔμπροσθεν A D
 M : ἐν τῷ πρόσθεν F Iustinus Stobaeus e 4 δ' οὖν A D M : γούν
 Iustinus : οὖν F Stobaeus e 5 ἠδίκησεν A³ D Iustinus : ἠδίκηκεν
 A F M Stobaeus e 7 δειμαίνει A D M Iustinus Stobaeus : ἀεὶ
 δειμαίνει F a 1 ἑαυτῷ A F M Iustinus Stobaeus : ἐν αὐτῷ D
 a 3 ὡς A D M : ὥσπερ F Iustinus Stobaeus a 9 κυβερνᾷ] κυβερνᾶν
 D a 11 οὗ τι] οὗτι που Stobaeus b 1 καὶ κοσμίῳ Stobaeus :
 om. A F D M b 3 θεῷ A F M Stobaeus : θεῶν D

βάλλεται. ἔχει δὲ καὶ ἄλλας χρείας πολλάς· ἀλλὰ ἔν γε 5
 ἀνθ' ἐνὸς οὐκ ἐλάχιστον ἐγωγε θείην ἂν εἰς τοῦτο ἀνδρὶ
 νοῦν ἔχοντι, ὦ Σώκρατες, πλοῦτον χρησιμώτατον εἶναι.

Παγκάλως, ἦν δ' ἐγώ, λέγεις, ὦ Κέφαλε. τοῦτο δ' αὐτό, c
 τὴν δικαιοσύνην, πότερα τὴν ἀλήθειαν αὐτὸ φήσομεν εἶναι
 ἀπλῶς οὕτως καὶ τὸ ἀποδιδόναι ἂν τίς τι παρά του λάβῃ, ἢ
 καὶ αὐτὰ ταῦτα ἔστιν ἐνίοτε μὲν δικαίως, ἐνίοτε δὲ ἀδίκως
 ποιεῖν; οἷον τοιόνδε λέγω· πᾶς ἂν που εἴποι, εἴ τις λάβοι 5
 παρὰ φίλου ἀνδρὸς σωφρονοῦντος ὄπλα, εἰ μανεῖς ἀπαιτοῖ,
 ὅτι οὔτε χρὴ τὰ τοιαῦτα ἀποδιδόναι, οὔτε δίκαιος ἂν εἴη ὁ
 ἀποδιδούς, οὐδ' αὖ πρὸς τὸν οὕτως ἔχοντα πάντα ἐθέλων
 τάληθῆ λέγειν.

Ὅρθως, ἔφη, λέγεις.

Οὐκ ἔρα οὗτος ὄρος ἐστὶν δικαιοσύνης, ἀληθῆ τε λέγειν d
 καὶ ἂ ἂν λάβῃ τις ἀποδιδόναι.

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ὑπολαβὼν ὁ Πολέμαρχος,
 εἶπερ γέ τι χρὴ Σιμωνίδῃ πείθεσθαι. 5

Καὶ μέντοι, ἔφη ὁ Κέφαλος, καὶ παραδίδωμι ὑμῖν τὸν
 λόγον· δεῖ γάρ με ἤδη τῶν ἱερῶν ἐπιμεληθῆναι.

Οὐκοῦν, ἔφη, ἐγώ, ὁ Πολέμαρχος, τῶν γε σῶν κληρονόμος;

Πάνυ γε, ἢ δ' ὅς γελάσας, καὶ ἅμα ἦει πρὸς τὰ ἱερά.

Λέγε δῆ, εἶπον ἐγώ, σὺ ὁ τοῦ λόγου κληρονόμος, τί φῆς c
 τὸν Σιμωνίδῃν λέγοντα ὀρθῶς λέγειν περὶ δικαιοσύνης;

Ὅτι, ἢ δ' ὅς, τὸ τὰ ὀφειλόμενα ἐκάστῳ ἀποδιδόναι
 δίκαιόν ἐστι· τοῦτο λέγων δοκεῖ ἔμοιγε καλῶς λέγειν.

Ἄλλὰ μέντοι, ἦν δ' ἐγώ, Σιμωνίδῃ γε οὐ ῥάδιον ἀπι- 5
 στεῖν—σοφὸς γὰρ καὶ θεῖος ἀνὴρ—τοῦτο μέντοι ὅτι ποτὲ
 λέγει, σὺ μὲν, ὦ Πολέμαρχε, ἴσως γινώσκεις, ἐγὼ δὲ
 ἀγνοῶ· δῆλον γὰρ ὅτι οὐ τοῦτο λέγει, ὅπερ ἄρτι ἐλέγομεν,

b 5 ἔν γε Stobaeus: γε ἔν Λ F D M: γε sccl. Stallbaum c 5 οἷον
 τοιόνδε Λ F M: οἷον δὲ D που Λ F M: ποι D d 8 ἔφη ἐγώ
 Λ D M: ἐγὼ ἔφη F: ἔφην ἐγὼ scg. Ven. 184 o 4 ἔμοιγε Λ M: μοί
 γε F: ἐμοί D o 6 γὰρ Λ F M: om. D ἀτήρ Λ F D M: ὁ ἀτήρ
 f: ἀτήρ Bekker o 8 ὅτι, Λ F M: om. D

332 τό τινος παρακαταθεμένου τι ὄψοῦν μὴ σωφρόνως ἀπαι-
 τούντι ἀποδιδόναί. καίτοι γε ὀφειλόμενόν πού ἐστιν τοῦτο ὃ
 παρακατέθετο· ἢ γάρ;

Ναί.

Ἄποδοτέον δέ γε οὐδ' ὅπωςτιοῦν τότε ὅποτε τις μὴ
 5 σωφρόνως ἀπαιτοῖ;

Ἄληθῆ, ἢ δ' ὅς.

Ἄλλο δὴ τι ἢ τὸ τοιοῦτον, ὡς ἔοικεν, λέγει Σιμωνίδης τὸ
 τὰ ὀφειλόμενα δίκαιον εἶναι ἀποδιδόναί.

Ἄλλο μέντοι νῆ Δί', ἔφη· τοῖς γὰρ φίλοις οἶται
 10 ὀφείλειν τοὺς φίλους ἀγαθὸν μὲν τι δρᾶν, κακὸν δὲ μηδέν.

Μανθάνω, ἦν δ' ἐγώ—ὅτι οὐ τὰ ὀφειλόμενα ἀποδίδωσιν
 ὅς ἂν τῷ χρυσίον ἀποδῶ παρακαταθεμένῳ, εἴανπερ ἢ ἀπό-
 15 δοσις καὶ ἢ λήψις βλαβερὰ γίνηται, φίλοι δὲ ὦσιν ὃ τε
 ἀπολαμβάνων καὶ ὁ ἀποδιδούς—οὐχ οὕτω λέγειν φῆς τὸν
 Σιμωνίδην;

Πάνυ μὲν οὖν.

5 Τί δέ; τοῖς ἐχθροῖς ἀποδοτέον ὅτι ἂν τύχῃ ὀφειλόμενον;

Παντάσῃ μὲν οὖν, ἔφη, ὃ γε ὀφείλεται αὐτοῖς, ὀφεί-
 λεται δέ γε οἶμαι παρά γε τοῦ ἐχθροῦ τῷ ἐχθρῷ ὅπερ καὶ
 προσήκει, κακόν τι.

Ἡμιζατο ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, ὡς ἔοικεν, ὁ Σιμωνίδης ποιη-
 20 τικῶς τὸ δίκαιον ὃ εἶη. διενοεῖτο μὲν γάρ, ὡς φαίνεται,
 ὅτι τοῦτ' εἶη δίκαιον, τὸ προσήκον ἐκάστῳ ἀποδιδόναί, τοῦτο
 δὲ ὠνόμασεν ὀφειλόμενον.

Ἄλλὰ τί οἶει; ἔφη.

5 Ὡς πρὸς Διός, ἦν δ' ἐγώ, εἰ οὖν τις αὐτὸν ἤρετο· “Ὡς
 Σιμωνίδη, ἢ τίσιν οὖν τί ἀποδιδούσα ὀφειλόμενον καὶ
 προσήκον τέχνη ἰατρικὴ καλεῖται;” τί ἂν οἶει ἡμῖν αὐτὸν
 ἀποκρίνασθαι;

α 1 γε ὀφειλόμενόν] ὀφειλόμενόν γε ci. Hartman α 5 ἀπαιτοῖ]
 ἀπαιτεῖ ci. Madvig α 12 χρυσίον A F M: χρυσίῳ D c 4 οἶει;
 ἔφη: ὃ πρὸς A F: οἶει ἔφη πρὸς D M: οἶει; Ἐφη. Ὡς πρὸς Madvig

Δῆλον ὅτι, ἔφη, ἡ σώμασιν φάρμακά τε καὶ σιτία καὶ
ποτά. 10

Ἡ δὲ τίσιν τί ἀποδιδούσα ὀφειλόμενον καὶ προσήκον
τέχνη μαγειρικὴ καλεῖται;

Ἡ τοῖς ὄψοις τὰ ἡδύσματα. d

Εἶεν· ἡ οὖν δὴ τίσιν τί ἀποδιδούσα τέχνη δικαιοσύνη ἂν
καλοῖτο;

Εἰ μὲν τι, ἔφη, δεῖ ἀκολουθεῖν, ὦ Σώκρατες, τοῖς ἔμ-
προσθεν εἰρημένοισι, ἢ τοῖς φίλοις τε καὶ ἐχθροῖς ὠφελίας 5
τε καὶ βλάβας ἀποδιδούσα.

Τὸ τοὺς φίλους ἄρα εὖ ποιεῖν καὶ τοὺς ἐχθροὺς κακῶς
δικαιοσύνην λέγει;

Δοκεῖ μοι.

Τίς οὖν δυνατώτατος κάμνοντας φίλους εὖ ποιεῖν καὶ 10
ἐχθροὺς κακῶς πρὸς νόσον καὶ ὑγίειαν;

Ἴατρός.

Τίς δὲ πλείοντα πρὸς τὸν τῆς θαλάττης κίνδυνου; e

Κυβερνήτης.

Τί δὲ ὁ δίκαιος; ἐν τίνι πράξει καὶ πρὸς τί ἔργον
δυνατώτατος φίλους ὠφελεῖν καὶ ἐχθροὺς βλάπτειν;

Ἐν τῷ προσπολεμεῖν καὶ ἐν τῷ συμμαχεῖν, ἔμοιγε δοκεῖ. 5

Εἶεν· μὴ κάμνουσί γε μὴν, ὦ φίλε Πολέμαρχε, ἱατρὸς
ἄχρηστος.

Ἀληθῆ.

Καὶ μὴ πλείουσι δὴ κυβερνήτης.

Ναί. 10

Ἄρα καὶ τοῖς μὴ πολεμοῦσιν ὁ δίκαιος ἄχρηστος;

Οὐ πᾶνυ μοι δοκεῖ τοῦτο.

Χρήσιμοι ἄρα καὶ ἐν εἰρήνῃ δικαιοσύνη;

Χρήσιμον. 333

Καὶ γὰρ γεωργία· ἢ οὐ;

Ναί.

Πρός γε καρποῦ κτήσιν;

5 Ναί.

Καὶ μὴν καὶ σκυτοτομική;

Ναί.

Πρός γε ὑποδημάτων ἂν οἶμαι φαίης κτήσιν;

Πάνυ γε.

10 Τί δὲ δῆ; τὴν δικαιοσύνην πρὸς τίνος χρεῖαν ἢ κτήσιν
ἐν εἰρήνῃ φαίης ἂν χρήσιμον εἶναι;

Πρὸς τὰ συμβόλαια, ὦ Σώκρατες.

Συμβόλαια δὲ λέγεις κοινωνήματα ἢ τι ἄλλο;

Κοινωνήματα δῆτα.

b Ἄρ' οὖν ὁ δίκαιος ἀγαθὸς καὶ χρήσιμος κοινωνὸς εἰς
πεττῶν θέσιν, ἢ ὁ πεττευτικός;

Ὁ πεττευτικός.

Ἄλλ' εἰς πλίνθων καὶ λίθων θέσιν ὁ δίκαιος χρησιμώτερός

5 τε καὶ ἀμείνων κοινωνὸς τοῦ οἰκοδομικοῦ;

Οὐδαμῶς.

Ἄλλ' εἰς τίνα δὴ κοινωνίαν ὁ δίκαιος ἀμείνων κοινωνὸς
τοῦ οἰκοδομικοῦ τε καὶ κιθαριστικοῦ, ὥσπερ ὁ κιθαριστικὸς
τοῦ δικαίου εἰς κρουμάτων;

10 Εἰς ἀργυρίου, ἔμοιγε δοκεῖ.

Πλήν γ' ἴσως, ὦ Πολέμαρχε, πρὸς τὸ χρῆσθαι ἀργυρίῳ,
ὅταν δέῃ ἀργυρίου κοινῇ πρίασθαι ἢ ἀποδόσθαι ἵππον· τότε

c δέ, ὡς ἐγὼ οἶμαι, ὁ ἵππικός. ἢ γάρ;

Φαίνεται.

Καὶ μὴν ὅταν γε πλοῦτον, ὁ ναυπηγὸς ἢ ὁ κυβερνήτης;

Ἔοικεν.

5 Ὅταν οὖν τί δέῃ ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ κοινῇ χρῆσθαι, ὁ
δίκαιος χρησιμώτερος τῶν ἄλλων;

Ὅταν παρακαταθέσθαι καὶ σῶν εἶναι, ὦ Σώκρατες.

b 7 τίνα] τίνος ci. H. Richards
A F M

b 8 οἰκοδομικοῦ τε καὶ D: om.

Οὐκοῦν λέγεις ὅταν μὴδὲν δέῃ αὐτῷ χρῆσθαι ἀλλὰ
κεῖσθαι;

Πάνυ γε.

10

Ὅταν ἄρα ἄχρηστον ἢ ἀργύριον, τότε χρήσιμος ἐπ' αὐτῷ
ἢ δικαιοσύνη;

d

Κινδυνεύει.

Καὶ ὅταν δὴ δρέπανον δέῃ φυλάττειν, ἢ δικαιοσύνη χρή-
σιμος καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ· ὅταν δὲ χρῆσθαι, ἢ ἀμπελουργική;
Φαίνεται.

5

Φήσεις δὲ καὶ ἀσπίδα καὶ λύραν ὅταν δέῃ φυλάττειν καὶ
μὴδὲν χρῆσθαι, χρήσιμον εἶναι τὴν δικαιοσύνην, ὅταν δὲ
χρῆσθαι, τὴν ὀπλιτικὴν καὶ τὴν μουσικὴν;

Ἄνάγκη.

Καὶ περὶ τᾶλλα δὴ πάντα ἢ δικαιοσύνη ἐκάστου ἐν μὲν 10
χρήσει ἄχρηστος, ἐν δὲ ἀχρηστία χρήσιμος;

Κινδυνεύει.

Οὐκ ἂν οὖν, ὦ φίλε, πάνυ γέ τι σπουδαῖον εἴη ἢ e
δικαιοσύνη, εἰ πρὸς τὰ ἄχρηστα χρήσιμον οἶν τυγχάνει.
τόδε δὲ σκεψώμεθα. ἄρ' οὐχ ὁ πατάξαι δεινότατος ἐν μάχῃ
εἴτε πυκτικῇ εἴτε τιῶν καὶ ἄλλῃ, οὗτος καὶ φυλάξασθαι;

Πάνυ γε.

5

Ἄρ' οὖν καὶ νόσον ὅστις δεινὸς φυλάξασθαι, καὶ λαθεῖν
οὗτος δεινότατος ἐμποιήσας;

Ἐμοιγε δοκεῖ.

Ἄλλὰ μὴν στρατοπέδου γε ὁ αὐτὸς φύλαξ ἀγαθός, ὅσπερ 334
καὶ τὰ τῶν πολεμίων κλέψαι καὶ βουλευμάτων καὶ τὰς ἄλλας
πράξεις;

Πάνυ γε.

Ὅτου τις ἄρα δεινὸς φύλαξ, τούτου καὶ φῶρ δεινός.

5

Ἔοικει.

d 3 δέῃ FM: δέοι AD d 7 μὴδὲν Afd: μὴ FDM οἱ οὐκ
ἂν οὖν in marg. A: οὐκοῦν AFD M ο 6 φυλάξασθαι, καὶ λαθεῖν
. . . ο 7 ἐμποιήσας ci. Schneider: φυλάξασθαι καὶ λαθεῖν . . . ἐμποιήσαι
AFDM: φυλάξασθαι καὶ μὴ παθεῖν . . . ἐμποιήσαι vcr. Mon.

Εἰ ἄρα ὁ δίκαιος ἀργύριον δεινὸς φυλάττειν, καὶ κλέπτειν δεινός.

Ὡς γοῦν ὁ λόγος, ἔφη, σημαίνει.

- 10 Κλέπτῃς ἄρα τις ὁ δίκαιος, ὡς ἔοικεν, ἀναπέφανται, καὶ κινδυνεύεις παρ' Ὀμήρου μεμαθηκέναι αὐτό· καὶ γὰρ ἐκείνος
 b τὸν τοῦ Ὀδυσσεῶς πρὸς μητρὸς πάππου Αὐτόλυκον ἀγαπᾷ τε καὶ φησιν αὐτὸν πάντας ἀνθρώπους κεκάσθαι κλεπτοσύνη θ' ὄρκῳ τε. ἔοικεν οὖν ἡ δικαιοσύνη καὶ κατὰ σὲ καὶ καθ' Ὀμηρον καὶ κατὰ Σιμωνίδην κλεπτικὴ τις εἶναι,
 5 ἐπ' ὠφελίᾳ μέντοι τῶν φίλων καὶ ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἐχθρῶν. οὐχ οὕτως ἔλεγες;

Οὐ μὰ τὸν Δί', ἔφη, ἀλλ' οὐκέτι οἶδα ἔγωγε ὅτι ἔλεγον· τοῦτο μέντοι ἔμοιγε δοκεῖ ἔτι, ὠφελεῖν μὲν τοὺς φίλους ἢ δικαιοσύνη, βλάπτειν δὲ τοὺς ἐχθρούς.

- c Φίλους δὲ λέγεις εἶναι πότερον τοὺς δοκοῦντας ἐκάστῳ χρηστοὺς εἶναι, ἢ τοὺς ὄντας, κἂν μὴ δοκῶσι, καὶ ἐχθροὺς ὡσαύτως;

Εἰκὸς μὲν, ἔφη, οὓς ἂν τις ἠγῆται χρηστοὺς φιλεῖν, οὓς
 5 δ' ἂν πονηροὺς μισεῖν.

Ἄρ' οὖν οὐχ ἁμαρτάνουσιν οἱ ἄνθρωποι περὶ τοῦτο, ὥστε δοκεῖν αὐτοῖς πολλοὺς μὲν χρηστοὺς εἶναι μὴ ὄντας, πολλοὺς δὲ τοῦναντίον;

Ἄμαρτάνουσιν.

- 10 Τούτοις ἄρα οἱ μὲν ἀγαθοὶ ἐχθροί, οἱ δὲ κακοὶ φίλοι;
 Πάνυ γε.

- Ἄλλ' ὅμως δίκαιον τότε τούτοις τοὺς μὲν πονηροὺς
 d ὠφελεῖν, τοὺς δὲ ἀγαθοὺς βλάπτειν;

Φαίνεται.

Ἄλλα μὴν οἷ γε ἀγαθοὶ δίκαιοί τε καὶ οἶοι μὴ ἀδικεῖν;

Ἄληθῆ.

- 5 Κατὰ δὴ τὸν σὸν λόγον τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας δίκαιον κακῶς ποιεῖν.

Μηδαμῶς, ἔφη, ὦ Σώκρατες· πονηρὸς γὰρ ἔοικεν εἶναι ὁ λόγος.

Τοὺς ἀδίκους ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, δίκαιον βλάπτειν, τοὺς δὲ δικάίους ὠφελεῖν;

10

Οὗτος ἐκείνου καλλίων φαίνεται.

Πολλοῖς ἄρα, ὦ Πολέμαρχε, συμβήσεται, ὅσοι διημαρτήκασιν τῶν ἀνθρώπων, δίκαιον εἶναι τοὺς μὲν φίλους βλάπτειν—πονηροὶ γὰρ αὐτοῖς εἰσι—τοὺς δ' ἐχθροὺς ὠφελεῖν—ἀγαθοὶ γάρ· καὶ οὕτως ἐροῦμεν αὐτὸ τούναντίον ἢ τὸν Σιμωνίδην ἔφαμεν λέγειν.

e

Καὶ μάλα, ἔφη, οὕτω συμβαίνει. ἀλλὰ μεταθώμεθα· κινδυνεύομεν γὰρ οὐκ ὀρθῶς τὸν φίλον καὶ ἐχθρὸν θέσθαι.

5

Πῶς θέμενοι, ὦ Πολέμαρχε;

Τὸν δοκοῦντα χρηστὸν, τοῦτον φίλον εἶναι.

Νῦν δὲ πῶς, ἦν δ' ἐγώ, μεταθώμεθα;

Τὸν δοκοῦντά τε, ἦ δ' ὅς, καὶ τὸν ὄντα χρηστὸν φίλον· τὸν δὲ δοκοῦντα μὲν, ὄντα δὲ μὴ, δοκεῖν ἀλλὰ μὴ εἶναι φίλον. καὶ περὶ τοῦ ἐχθροῦ δὲ ἡ αὐτὴ θέσις.

10

335

Φίλος μὲν δὴ, ὡς ἔοικε, τούτῳ τῷ λόγῳ ὁ ἀγαθὸς ἔσται, ἐχθρὸς δὲ ὁ πονηρὸς.

Ναί.

5

Κελεύεις δὴ ἡμᾶς προσθεῖναι τῷ δικαίῳ ἢ ὡς τὸ πρῶτον ἐλέγομεν, λέγοιτες δίκαιον εἶναι τὸν μὲν φίλον εὖ ποιεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν κακῶς· νῦν πρὸς τούτῳ ὧδε λέγειν, ὅτι ἔστιν δίκαιον τὸν μὲν φίλον ἀγαθὸν ὄντα εὖ ποιεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν κακὸν ὄντα βλάπτειν;

10

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη, οὕτως ἄν μοι δοκεῖ καλῶς λέγεσθαι.

b

Ἔστιν ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, δικαίου ἀνδρὸς βλάπτειν καὶ ὀπιτωοῦν ἀνθρώπων;

Καὶ πάνυ γε, ἔφη· τούς γε ποιηρούς τε καὶ ἐχθροὺς δεῖ βλάπτειν.

5

d 9 ἀδίκους Α Μ : ἀδικούντας F D ο 2 αὐτοῖς Α F M : αὐτοὶ D
 ο 6 ἐχθρὸν Α D M : τὸν ἐχθρὸν F ο 10 τὸν ὄντα] ὄντα Bremi
 α 6 ἢ ἕτε] ὡς ci. Facsi α 7 φίλον Α F M : φίλον εἶναι D

Βλαπτόμενοι δ' ἵπποι βελτίους ἢ χείρους γίνονται;
Χείρους.

ἘΑρα εἰς τὴν τῶν κυνῶν ἀρετὴν, ἢ εἰς τὴν τῶν ἵππων;
Εἰς τὴν τῶν ἵππων.

10 ἘΑρ' οὖν καὶ κύνες βλαπτόμενοι χείρους γίνονται εἰς
τὴν τῶν κυνῶν ἀλλ' οὐκ εἰς τὴν τῶν ἵππων ἀρετὴν;
ἘΑνάγκη.

c ἘΑνθρώπους δέ, ὦ ἑταῖρε, μὴ οὕτω φῶμεν, βλαπτομένους
εἰς τὴν ἀνθρωπείαν ἀρετὴν χείρους γίνεσθαι;
Πάνυ μὲν οὖν.

ἘΑλλ' ἢ δικαιοσύνη οὐκ ἀνθρωπεῖα ἀρετή;

5 Καὶ τοῦτ' ἀνάγκη.

Καὶ τοὺς βλαπτομένους ἄρα, ὦ φίλε, τῶν ἀνθρώπων
ἀνάγκη ἀδικωτέρους γίνεσθαι.

ἘΕοικεν.

ἘΑρ' οὖν τῇ μουσικῇ οἱ μουσικοὶ ἀμούσους δύνανται
10 ποιεῖν;

ἘΑδύνατον.

ἘΑλλὰ τῇ ἵππικῇ οἱ ἵππικοὶ ἀφίππους;

Οὐκ ἔστιν.

ἘΑλλὰ τῇ δικαιοσύνῃ δὴ οἱ δίκαιοι ἀδίκους; ἢ καὶ

d συλλήβδην ἀρετῇ οἱ ἀγαθοὶ κακοὺς;

ἘΑλλὰ ἀδύνατον.

Οὐ γὰρ θερμότητος οἶμαι ἔργον ψύχειν ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου.
Ναί.

5 Οὐδὲ ξηρότητος ὑγραίνειν ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου.

Πάνυ γε.

Οὐδὲ δὴ τοῦ ἀγαθοῦ βλάπτειν ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου.

Φαίνεται.

ἘΟ δέ γε δίκαιος ἀγαθός;

b9 εἰς τὴν . . . b11 ἵππων A F M d: ἀλλ' οὐ ἢ εἰς τὴν τῶν ἵππων
D c9 ἀμούσους . . . c12 ἵππικῇ A F M d: om. D d3 ἔργον
om. Porphyrius d6 πάνυ . . . d7 ἐναντίου A F M et in marg. d:
om. D

Πάνυ γε.

10

Οὐκ ἄρα τοῦ δικαίου βλάπτειν ἔργον, ὧ Πολέμαρχε, οὔτε φίλον οὔτ' ἄλλον οὐδένα, ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου, τοῦ ἀδίκου.

Παντάπασι μοι δοκεῖς ἀληθῆ λέγειν, ἔφη, ὧ Σώκρατες.

Εἰ ἄρα τὰ ὀφειλόμενα ἐκάστω ἀποδιδόναι φησὶν τις δίκαιον εἶναι, τοῦτο δὲ δὴ νοεῖ αὐτῷ τοῖς μὲν ἐχθροῖς βλάβην ὀφείλεσθαι παρὰ τοῦ δικαίου ἀνδρός, τοῖς δὲ φίλοις ὠφελίαν, οὐκ ἦν σοφὸς ὁ ταῦτα εἰπών. οὐ γὰρ ἀληθῆ ἔλεγεν· οὐδαμῶ γὰρ δίκαιον οὐδένα ἡμῖν ἐφάνη ὄν βλάπτειν.

5

Συγχωρῶ, ἦ δ' ὄς.

Μαχοῦμεθα ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, κοινῇ ἐγώ τε καὶ σύ, ἐάν τις αὐτὸ φῆ ἢ Σιμωνίδην ἢ Βίαντα ἢ Πιπτακὸν εἰρηκέναι ἢ τιν' ἄλλον τῶν σοφῶν τε καὶ μακαρίων ἀνδρῶν.

Ἐγὼ γοῦν, ἔφη, ἔτοιμός εἰμι κοινωνεῖν τῆς μάχης.

10

Ἄλλ' οἶσθα, ἦν δ' ἐγώ, οὐ μοι δοκεῖ εἶναι τὸ ῥῆμα, τὸ φάσαι δίκαιον εἶναι τοὺς μὲν φίλους ὠφελεῖν, τοὺς δ' ἐχθροὺς βλάπτειν;

336

Τίνος; ἔφη.

Οἶμαι αὐτὸ Περιάνδρου εἶναι ἢ Περδίκκου ἢ Ξέρξου ἢ Ἰσμηνίου τοῦ Θηβαίου ἢ τινος ἄλλου μέγα οἰομένου δύνασθαι πλουσίου ἀνδρός.

Ἀληθέστατα, ἔφη, λέγεις.

Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ· ἐπειδὴ δὲ οὐδὲ τοῦτο ἐφάνη ἢ δικαιοσύνη ὄν οὐδὲ τὸ δίκαιον, τί ἂν ἄλλο τις αὐτὸ φαίη εἶναι;

10

Καὶ ὁ Θρασύμαχος πολλάκις μὲν καὶ διαλεγομένων ἡμῶν μεταξὺ ὥρμα ἀντιλαμβάνεσθαι τοῦ λόγου, ἔπειτα ὑπὸ τῶν παρακαθημένων διεκωλύετο βουλομένων διακοῦσαι τὸν λόγον· ὡς δὲ διεπαυσάμεθα καὶ ἐγὼ ταῦτ' εἶπον, οὐκέτι ἡσυχίαν ἦγεν, ἀλλὰ συστρέψας ἑαυτὸν ὥσπερ θηρίον ἦκεν ἐφ' ἡμᾶς ὡς διαρπασόμενος.

5

d 11 ἔργον Λ F D : om. M a 9 οὐδὲ Λ M : οὐ F : om. D π 10 ἀν
 Λ F M : om. D b 4 διεπαυσάμεθα] δὴ ἐπαυσάμεθα ci. Cobet
 b 5 ἦκεν] ἦπτεν ci. Hartman b 6 διαρπασόμενος] διασπασόμενος
 ci. Cobet

Καὶ ἐγὼ τε καὶ ὁ Πολέμαρχος δέισαντες διεπτοήθημεν·
 ὁ δ' εἰς τὸ μέσον φθεγγόμενος, Τίς, ἔφη, ὑμᾶς πάλαι φλυαρία
 c ἔχει, ὦ Σώκρατες; καὶ τί εὐηθίζεσθε πρὸς ἀλλήλους ὑπο-
 κατακλινόμενοι ὑμῖν αὐτοῖς; ἀλλ' εἴπερ ὡς ἀληθῶς βούλει
 εἰδέναι τὸ δίκαιον ὅτι ἔστι, μὴ μόνον ἐρώτα μηδὲ φιλοτιμοῦ
 ἐλέγχων ἐπειδάν τις τι ἀποκρίνηται, ἐγνωκῶς τοῦτο, ὅτι
 5 ῥᾶον ἐρωτᾶν ἢ ἀποκρίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἀπόκριναι καὶ
 εἰπὲ τί φῆς εἶναι τὸ δίκαιον. καὶ ὅπως μοι μὴ ἐρεῖς ὅτι τὸ
 d δέον ἐστὶν μηδ' ὅτι τὸ ὠφέλιμον μηδ' ὅτι τὸ λυσιτελοῦν μηδ'
 ὅτι τὸ κερδαλέον μηδ' ὅτι τὸ συμφέρον, ἀλλὰ σαφῶς μοι
 καὶ ἀκριβῶς λέγε ὅτι ἂν λέγῃς· ὡς ἐγὼ οὐκ ἀποδέξομαι
 ἐὰν ὕθλους τοιούτους λέγῃς.

5 Καὶ ἐγὼ ἀκούσας ἐξεπλάγην καὶ προσβλέπων αὐτὸν
 ἐφοβούμην, καὶ μοι δοκῶ, εἰ μὴ πρότερος ἐωράκη αὐτὸν ἢ
 ἐκεῖνος ἐμέ, ἄφωνος ἂν γενέσθαι. νῦν δὲ ἡνίκα ὑπὸ τοῦ
 λόγου ἤρχετο ἐξαγριαίνεσθαι, προσέβλεψα αὐτὸν πρότερος,
 e ὥστε αὐτῷ οἴος τ' ἐγενόμην ἀποκρίνασθαι, καὶ εἶπον ὑπο-
 τρέμων· ὦ Θρασύμαχε, μὴ χαλεπὸς ἡμῖν ἴσθι· εἰ γάρ τι
 ἐξαμαρτάνομεν ἐν τῇ τῶν λόγων σκέψει ἐγὼ τε καὶ ὄδε, εἴ
 ἴσθι ὅτι ἄκοντες ἀμαρτάνομεν. μὴ γὰρ δὴ οἴου, εἰ μὲν
 5 χρυσίον ἐζητοῦμεν, οὐκ ἂν ποτε ἡμᾶς ἐκόντας εἶναι ὑπο-
 κατακλίεσθαι ἀλλήλοις ἐν τῇ ζητήσει καὶ διαφθείρειν τὴν
 εὕρεσιν αὐτοῦ, δικαιοσύνην δὲ ζητοῦντας, πρᾶγμα πολλῶν
 χρυσίων τιμιώτερον, ἔπειθ' οὕτως ἀνοήτως ὑπέεικον ἀλλήλοις
 καὶ οὐ σπουδάξωμεν ὅτι μάλιστα φανῆναι αὐτό. οἴου γε σύ,
 10 ὦ φίλε. ἀλλ' οἶμαι οὐ δυνάμεθα· ἐλεεῖσθαι οὖν ἡμᾶς πολὺ
 337 μᾶλλον εἰκός ἐστίν που ὑπὸ ὑμῶν τῶν δεινῶν ἢ χαλεπαί-
 νεσθαι.

Καὶ ὃς ἀκούσας ἀνεκάγχασέ τε μάλα σαρδάνιον καὶ εἶπεν·
 ὦ Ἡράκλεις, ἔφη, αὕτη ἡ κέλυξ ἢ εἰωθυῖα εἰρωνεῖα Σωκρά-

d 1 δέον A F M Origenes: δίκαιον D d 7 ὑπὸ τοῦ λόγου om.
 Priscianus e 2 τι F D: om. A M e 9 οἴου γε Bekker:
 οἴου τε A F D M a 3 σαρδάνιον A D M: σαρδόνιον F: σαρδώνιον
 f Timaeus

τους, καὶ ταῦτ' ἐγὼ ἤδη τε καὶ τούτοις προύλεγον, ὅτι σὺ 5
ἀποκρίνασθαι μὲν οὐκ ἐθελήσοις, εἰρωνεύσοιο δὲ καὶ πάντα
μᾶλλον ποιήσοις ἢ ἀποκρινοῖο, εἴ τίς τί σε ἐρωτᾷ.

Σοφὸς γὰρ εἶ, ἦν δ' ἐγώ, ὦ Θρασύμαχε· εὖ οὖν ἤδησθα
ὅτι εἴ τινα ἔροιο ὅποσα ἐστὶν τὰ δώδεκα, καὶ ἐρόμενος προελ-
ποῖς αὐτῷ—“Ὅπως μοι, ὦ ἄνθρωπε, μὴ ἐρεῖς ὅτι ἔστιν τὰ b
δώδεκα δις ἕξ μῆδ' ὅτι τρεῖς τέτταρα μῆδ' ὅτι ἑξάκις δύο
μῆδ' ὅτι τετράκις τρία· ὡς οὐκ ἀποδέξομαί σου ἐὰν τοιαῦτα
φλυαρῆς”—δῆλον οἶμαί σοι ἦν ὅτι οὐδεὶς ἀποκρινοῖτο τῷ
οὕτως πυνθανομένῳ. ἀλλ' εἴ σοι εἶπεν· “ὦ Θρασύμαχε, 5
πῶς λέγεις; μὴ ἀποκρίνωμαι ὧν προεῖπες μῆδέν; πότερον, ὦ
θαυμάσιε, μῆδ' εἰ τούτων τι τυγχάνει ὄν, ἀλλ' ἕτερον εἶπω τι
τοῦ ἀληθοῦς; ἢ πῶς λέγεις”; τί ἂν αὐτῷ εἶπες πρὸς ταῦτα; c
Εἶεν, ἔφη· ὡς δὴ ὅμοιον τοῦτο ἐκέλευε.

Οὐδέν γε κωλύει, ἦν δ' ἐγώ· εἰ δ' οὖν καὶ μὴ ἔστιν
ὅμοιον, φαίνεται δὲ τῷ ἐρωτηθέντι τοιοῦτου, ἠττόν τι αὐτὸν
οἶει ἀποκρινεῖσθαι τὸ φαινόμενον ἑαυτῷ, ἕαντε ἡμεῖς 5
ἀπαγορεύωμεν ἕαντε μῆ;

Ἄλλο τι οὖν, ἔφη, καὶ σὺ οὕτω ποιήσεις· ὧν ἐγὼ
ἀπειπον, τούτων τι ἀποκριῆ;

Οὐκ ἂν θαυμάσαιμι, ἦν δ' ἐγώ· εἴ μοι σκεψαμένῳ οὕτω
δόξειεν. 10

Τί οὖν, ἔφη, ἂν ἐγὼ δείξω ἐτέραν ἀπόκρισιν παρὰ πάσας d
ταύτας περὶ δικαιοσύνης, βελτίω τούτων; τί ἀξιοῖς παθεῖν;

Τί ἄλλο, ἦν δ' ἐγώ, ἢ ὅπερ προσήκει πάσχειν τῷ μὴ
εἰδότε; προσήκει δέ που μαθεῖν παρὰ τοῦ εἰδότος· καὶ ἐγὼ
οὖν τοῦτο ἀξιώ παθεῖν. 5

Ἴδὺς γὰρ εἶ, ἔφη· ἀλλὰ πρὸς τῷ μαθεῖν καὶ ἀπότεισον
ἀργύριοι.

a 7 ποιήσοις scil. ci. Cobet ἀποκρινοῖο sc. Mon.: ἀποκρίνοιο
Λ F M: ἀποκρίναιο D ἐρωτᾷ] ἔρωτο sc. rccc.: ἐρωτῶ ci. Goodwin
b 4 ἀποκρινοῖτο sc. Mon.: ἀποκρίνοιο Λ F D M τῷ Λ D M: om. F
c 4 τι Λ F M: ἔτι D ο 5 ἀποκρινεῖσθαι D: ἀποκρίνεσθαι Λ F M
d 3 τί Λ D M: τί δ' F

Οὐκοῦν ἐπειδάν μοι γένηται, εἶπον.

Ἄλλ' ἔστιν, ἔφη ὁ Γλαύκων. ἀλλ' ἔνεκα ἀργυρίου, ὧ
10 Θρασύμαχε, λέγε· πάντες γὰρ ἡμεῖς Σωκράτει εἰσοίσομεν.

Ἐ Πάνυ γε οἶμαι, ἢ δ' ὅς· ἵνα Σωκράτης τὸ εἰωθὸς δια-
πράξηται· αὐτὸς μὲν μὴ ἀποκρίνηται, ἄλλου δ' ἀποκρινομένου
λαμβάνη λόγον καὶ ἐλέγχῃ.

Πῶς γὰρ ἄν, ἔφην ἐγώ, ὧ βέλτιστε, τίς ἀποκρίναιτο
5 πρῶτον μὲν μὴ εἰδὼς μηδὲ φάσκων εἰδέναί, ἔπειτα, εἴ τι
καὶ οἶεται, περὶ τούτων ἀπειρημένου αὐτῷ εἴη ὅπως μηδὲν
ἔρεῖ ὧν ἡγεῖται ὑπ' ἀνδρὸς οὐ φαύλου; ἀλλὰ σέ δὴ μᾶλλον
338 εἰκὸς λέγειν· σὺ γὰρ δὴ φῆς εἰδέναί καὶ ἔχειν εἰπεῖν. μὴ
οὖν ἄλλως ποιεῖ, ἀλλὰ ἐμοί τε χαρίζου ἀποκρινόμενος καὶ
μὴ φθονήσης καὶ Γλαύκωνα τόνδε διδάξαι καὶ τοὺς ἄλλους.

Εἰπόντος δέ μου ταῦτα, ὅ τε Γλαύκων καὶ οἱ ἄλλοι
5 ἐδέοντο αὐτοῦ μὴ ἄλλως ποιεῖν. καὶ ὁ Θρασύμαχος φανερὸς
μὲν ἦν ἐπιθυμῶν εἰπεῖν ἵν' εὐδοκιμήσειεν, ἡγούμενος ἔχειν
ἀπόκρισιν παγκάλην· προσεποιεῖτο δὲ φιλονικεῖν πρὸς τὸ
ἐμὲ εἶναι τὸν ἀποκρινόμενον. τελευτῶν δὲ συνεχώρησε,
b κάπειτα, Αὐτῆ δὴ, ἔφη, ἢ Σωκράτους σοφία· αὐτὸν μὲν μὴ
ἐθέλειν διδάσκειν, παρὰ δὲ τῶν ἄλλων περιούτα μαθάνειν
καὶ τούτων μηδὲ χάριν ἀποδιδόναι.

Ὅτι μὲν, ἦν δ' ἐγώ, μαθάνω παρὰ τῶν ἄλλων, ἀληθῆ
5 εἶπες, ὧ Θρασύμαχε, ὅτι δὲ οὐ με φῆς χάριν ἐκτίνειν,
ψεύδη· ἐκτίνω γὰρ ὄσην δύναμαι. δύναμαι δὲ ἐπαινεῖν
μόνον· χρήματα γὰρ οὐκ ἔχω. ὡς δὲ προθύμως τοῦτο δρῶ,
ἐάν τις μοι δοκῇ εὖ λέγειν, εὖ εἴση αὐτίκα δὴ μάλα, ἐπειδάν
ἀποκρίνη· οἶμαι γὰρ σε εὖ ἐρεῖν.

c Ἄκουε δὴ, ἢ δ' ὅς. φημὶ γὰρ ἐγὼ εἶναι τὸ δίκαιον
οὐκ ἄλλο τι ἢ τὸ τοῦ κρείττουτος συμφέρον. ἀλλὰ τί οὐκ
ἐπαινεῖς; ἀλλ' οὐκ ἐθελήσεις.

ε 4 ἀποκρίναιτο A sed vai in ras.
Magister: secl. ci. Bremi μηδὲν] μηδὲν τούτων Thomas Magister
a 3 καὶ γλαύκωνα A M: γλαύκωνα F D
D b 9 εὖ ἐρεῖν A F M: ἀρεῖν D

ε 6 εἴη A F D M Thomas
a 4 δέ μου A F M: δ' ἐμοῦ

Ἐὰν μάθω γε πρῶτον, ἔφην, τί λέγεις· νῦν γὰρ οὐπω οἶδα. τὸ τοῦ κρείττονος φῆς συμφέρον δίκαιον εἶναι. καὶ 5 τοῦτο, ὦ Θρασύμαχε, τί ποτε λέγεις; οὐ γάρ που τό γε τοιούδε φῆς· εἰ Πουλυδάμας ἡμῶν κρείττων ὁ παγκρατιαστῆς καὶ αὐτῷ συμφέρει τὰ βόεια κρέα πρὸς τὸ σῶμα, τοῦτο τὸ σιτίον εἶναι καὶ ἡμῖν τοῖς ἥττοσιν ἐκείνου συμφέρον ἅμα d καὶ δίκαιον.

Βδελυρὸς γὰρ εἶ, ἔφη, ὦ Σώκρατες, καὶ ταύτη ὑπολαμβάνεις ἢ ἂν κακουργήσαις μάλιστα τὸν λόγον.

Οὐδαμῶς, ὦ ἄριστε, ἦν δ' ἐγώ· ἀλλὰ σαφέστερον εἰπὲ 5 τί λέγεις.

Εἴτ' οὐκ οἶσθ', ἔφη, ὅτι τῶν πόλεων αἱ μὲν τυραννοῦνται, αἱ δὲ δημοκρατοῦνται, αἱ δὲ ἀριστοκρατοῦνται;

Πῶς γὰρ οὐ;

Οὐκοῦν τοῦτο κρατεῖ ἐν ἐκάστη πόλει, τὸ ἄρχον; 10

Πάνυ γε.

Τίθεται δέ γε τοὺς νόμους ἐκάστη ἢ ἀρχὴ πρὸς τὸ αὐτῇ e συμφέρον, δημοκρατία μὲν δημοκρατικούς, τυραννὶς δὲ τυραννικούς, καὶ αἱ ἄλλαι οὕτως· θέμεναι δὲ ἀπέφηναν τοῦτο δίκαιον τοῖς ἀρχομένοις εἶναι, τὸ σφίσι συμφέρον, καὶ τὸν τούτου ἐκβαίνοντα κολάζουσιν ὡς παρανομοῦντά τε καὶ 5 ἀδικοῦντα. τοῦτ' οὖν ἐστίν, ὦ βέλτιστε, ὃ λέγω ἐν ἀπάσαις ταῖς πόλεσιν ταῦτόν εἶναι δίκαιον, τὸ τῆς καθεστηκυίας ἀρχῆς 339 συμφέρον· αὕτη δέ που κρατεῖ, ὥστε συμβαίνει τῷ ὀρθῶς λογιζομένῳ πανταχοῦ εἶναι τὸ αὐτὸ δίκαιον, τὸ τοῦ κρείττονος συμφέρον.

Νῦν, ἦν δ' ἐγώ, ἔμαθον ὃ λέγεις· εἰ δὲ ἀληθὲς ἢ μή, 5 πειράσομαι μαθεῖν. τὸ συμφέρον μὲν οὖν, ὦ Θρασύμαχε, καὶ σὺ ὑπεκρίνω δίκαιον εἶναι—καίτοι ἔμοιγε ἀπηγόρευες ὅπως μὴ τοῦτο ἀποκρινοίμην—πρόσεστιν δὲ δὴ αὐτόθι τὸ " τοῦ κρείττονος."

ο 1 ἐκάστη F D M : ἐκάστη A
στηκυίας A F M : οίκειας pg. D

ο 3 α1 A F M : οιν. D α 1 καθο-
α 8 δι δὴ A F M : δι D

- b Σμικρά γε ἴσως, ἔφη, προσθήκη.
 Οὔπω δῆλον οὐδ' εἰ μεγάλη· ἀλλ' ὅτι μὲν τοῦτο σκεπτεόν
 εἰ ἀληθῆ λέγεις, δῆλον. ἐπειδὴ γὰρ συμφέρον γέ τι εἶναι
 καὶ ἐγὼ ὁμολογῶ τὸ δίκαιον, σὺ δὲ προστιθεῖς καὶ αὐτὸ φῆς
 5 εἶναι τὸ τοῦ κρείττους, ἐγὼ δὲ ἀγνοῶ, σκεπτεόν δῆ.

Σκόπει, ἔφη.

Ταῦτ' ἔσται, ἦν δ' ἐγώ. καί μοι εἰπέ· οὐ καὶ πείθεσθαι
 μέντοι τοῖς ἄρχουσιν δίκαιον φῆς εἶναι;

Ἐγωγε.

- c Πότερον δὲ ἀναμάρτητοί εἰσιν οἱ ἄρχοντες ἐν ταῖς πόλεσιν
 ἐκάσταις ἢ οἰοί τι καὶ ἁμαρτεῖν;

Πάντως που, ἔφη, οἰοί τι καὶ ἁμαρτεῖν.

- Οὐκοῦν ἐπιχειροῦντες νόμους τιθέναι τοὺς μὲν ὀρθῶς
 5 τιθέασιν, τοὺς δὲ τινὰς οὐκ ὀρθῶς;

Οἶμαι ἔγωγε.

Τὸ δὲ ὀρθῶς ἄρα τὸ τὰ συμφέροντά ἐστι τίθεσθαι ἑαυτοῖς,
 τὸ δὲ μὴ ὀρθῶς ἀσύμφορα; ἢ πῶς λέγεις;

Οὔτως.

- 10 Ἄ δ' ἂν θῶνται ποιητέον τοῖς ἀρχομένοις, καὶ τοῦτό
 ἐστι τὸ δίκαιον;

Πῶς γὰρ οὐ;

- d Οὐ μόνον ἄρα δίκαιόν ἐστιν κατὰ τὸν σὸν λόγον τὸ τοῦ
 κρείττους συμφέρον ποιεῖν ἀλλὰ καὶ τούναντίον, τὸ μὴ
 συμφέρον.

Τί λέγεις σύ; ἔφη.

- 5 Ἄ σὺ λέγεις, ἔμοιγε δοκῶ· σκοπῶμεν δὲ βέλτιον. οὐχ
 ὁμολόγηται τοὺς ἄρχοντας τοῖς ἀρχομένοις προστάτοντας
 ποιεῖν ἅττα ἐνίοτε διαμαρτάνειν τοῦ ἑαυτοῖς βελτίστου, ἃ
 δ' ἂν προστάττωσιν οἱ ἄρχοντες δίκαιον εἶναι τοῖς ἀρχομένοις
 ποιεῖν; ταῦτ' οὐχ ὁμολόγηται;

- 10 Οἶμαι ἔγωγε, ἔφη.

b3 γέ τι] ἐν γέ τι ci. Cobet
 b8 δίκαιον FDM: καὶ δίκαιον A

b4 αὐτὸ A² FDM: αὐτὸς A
 d5 δὲ FM: δὴ AD

Οἷον τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, καὶ τὸ ἀσύμφορα ποιεῖν τοῖς e
 ἄρχουσί τε καὶ κρείττοσι δίκαιον εἶναι ὠμολογησθαί σοι,
 ὅταν οἱ μὲν ἄρχοντες ἄκουτες κακὰ αὐτοῖς προστάττωσιν,
 τοῖς δὲ δίκαιον εἶναι φῆς ταῦτα ποιεῖν ἃ ἐκείνοι προσέταξαν
 — ἄρα τότε, ὦ σοφώτατε Θρασύμαχε, οὐκ ἀναγκαῖον συμβαί- 5
 νειν αὐτὸ οὕτωςί, δίκαιον εἶναι ποιεῖν τὸναντίον ἢ ὃ σὺ
 λέγεις; τὸ γὰρ τοῦ κρείττονος ἀσύμφορον δήπου προστάττεται
 τοῖς ἦττοσιν ποιεῖν.

Ναὶ μὰ Δί', ἔφη, ὦ Σώκρατες, ὁ Πολέμαρχος, σαφέ- 340
 στατά γε.

Ἐὰν σὺ γ', ἔφη, αὐτῷ μαρτυρήσης, ὁ Κλειτοφῶν ὑπολαβών.

Καὶ τί, ἔφη, δεῖται μάρτυρος; αὐτὸς γὰρ Θρασύμαχος
 ὁμολογεῖ τοὺς μὲν ἄρχοντας ἐνίοτε ἑαυτοῖς κακὰ προστάττειν, 5
 τοῖς δὲ δίκαιον εἶναι ταῦτα ποιεῖν.

Τὸ γὰρ τὰ κελευόμενα ποιεῖν, ὦ Πολέμαρχε, ὑπὸ τῶν
 ἀρχόντων δίκαιον εἶναι ἔθετο Θρασύμαχος.

Καὶ γὰρ τὸ τοῦ κρείττονος, ὦ Κλειτοφῶνι, συμφέρονι
 δίκαιον εἶναι ἔθετο. ταῦτα δὲ ἀμφοτέρα θέμιος ὠμολό- b
 γησεν αὐτὸς ἐνίοτε τοὺς κρείττους τὰ αὐτοῖς ἀσύμφορα κελεύειν
 τοὺς ἦττους τε καὶ ἀρχομένους ποιεῖν. ἐκ δὲ τούτων τῶν
 ὁμολογιῶν οὐδὲν μᾶλλον τὸ τοῦ κρείττονος συμφέρον δίκαιον
 αἰεὶ εἶη ἢ τὸ μὴ συμφέρονι. 5

Ἄλλ', ἔφη ὁ Κλειτοφῶνι, τὸ τοῦ κρείττονος συμφέρονι
 ἔλεγεν ὃ ἡγοῖτο ὁ κρείττων αὐτῷ συμφέρειν· τοῦτο ποιητέον
 εἶναι τῷ ἦττονι, καὶ τὸ δίκαιον τοῦτο ἐτίθετο.

Ἄλλ' οὐχ οὕτως, ἦ δ' ὅς ὁ Πολέμαρχος, ἐλέγετο.

Οὐδένι, ἦν δ' ἐγώ, ὦ Πολέμαρχε, διαφέρει, ἀλλ' εἰ νῦν c
 οὕτω λέγει Θρασύμαχος, οὕτως αὐτοῦ ἀποδεχώμεθα. Καὶ
 μοι εἰπέ, ὦ Θρασύμαχε· τοῦτο ἦν ὃ ἐβούλου λέγειν τὸ δίκαιον,
 τὸ τοῦ κρείττονος συμφέρονι δοκοῦν εἶναι τῷ κρείττονι, ἐάν-
 τε συμφέρη ἔαιτε μή; οὕτω σε φῶμεν λέγειν; 5

Θ 2 ὠμολογησθαί Λ D M: ὁμολογεῖσθαί F
 11 6 τοῖς δὲ F D: τοῖς δὲ ἀρχομένοις Λ M
 τὸ ζυμφέρον c1. Bonitz

η 4 γὰρ Λ F D: om. M
 c 4 συμφέρον] ζυμφέρον

Ἡκιστά γε, ἔφη· ἀλλὰ κρείττω με οἶει καλεῖν τὸν ἑξαμαρτάνοντα ὅταν ἑξαμαρτάνῃ;

Ἐγώ γε, εἶπον, ὦ μνη σε τοῦτο λέγειν ὅτε τοὺς ἄρχοντας ὁμολόγεις οὐκ ἀναμαρτήτους εἶναι ἀλλὰ τι καὶ ἑξαμαρτάνειν.

d Συκοφάντης γὰρ εἶ, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ἐν τοῖς λόγοις· ἐπεὶ αὐτίκα ἱατρὸν καλεῖς σὺ τὸν ἑξαμαρτάνοντα περὶ τοὺς κάμνοντας κατ' αὐτὸ τοῦτο ὃ ἑξαμαρτάνει; ἢ λογιστικόν, ὃς ἂν ἐν λογισμῷ ἀμαρτάνῃ, τότε ὅταν ἀμαρτάνῃ, κατὰ ταύτην
5 τὴν ἀμαρτίαν; ἀλλ' οἶμαι λέγομεν τῷ ῥήματι οὕτως, ὅτι ὁ ἱατρὸς ἐξήμαρτεν καὶ ὁ λογιστὴς ἐξήμαρτεν καὶ ὁ γραμματιστής· τὸ δ' οἶμαι ἕκαστος τούτων, καθ' ὅσον τοῦτ' ἔστιν
e ὃ προσαγορεύομεν αὐτόν, οὐδέποτε ἀμαρτάνει· ὥστε κατὰ τὸν ἀκριβῆ λόγον, ἐπειδὴ καὶ σὺ ἀκριβολογῆ, οὐδεὶς τῶν δημιουργῶν ἀμαρτάνει. ἐπιλειπούσης γὰρ ἐπιστήμης ὁ ἀμαρτάνων ἀμαρτάνει, ἐν ᾧ οὐκ ἔστι δημιουργός· ὥστε δημιουργός
5 ἢ σοφός ἢ ἄρχων οὐδεὶς ἀμαρτάνει τότε ὅταν ἄρχων ᾖ, ἀλλὰ πᾶς γ' ἂν εἴποι ὅτι ὁ ἱατρὸς ἤμαρτεν καὶ ὁ ἄρχων ἤμαρτεν· τοιοῦτον οὖν δὴ σοὶ καὶ ἐμὲ ὑπόλαβε νυνδὴ ἀποκρίνεσθαι· τὸ δὲ ἀκριβέστατον ἐκεῖνο τυγχάνει ὄν, τὸν ἄρχοντα, καθ'
341 ὅσον ἄρχων ἐστίν, μὴ ἀμαρτάνειν, μὴ ἀμαρτάνοντα δὲ τὸ αὐτῷ βέλτιστον τίθεσθαι, τοῦτο δὲ τῷ ἀρχομένῳ ποιητέον· ὥστε ὅπερ ἐξ ἀρχῆς ἔλεγον δίκαιον λέγω, τὸ τοῦ κρείττους ποιεῖν συμφέρον.

5 Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ, ὦ Θρασύμαχε· δοκῶ σοὶ συκοφαντεῖν; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη.

Οἶει γὰρ με ἐξ ἐπιβουλήs ἐν τοῖς λόγοις κακουργοῦντά σε ἐρέσθαι ὡς ἠρόμην;

Εὖ μὲν οὖν οἶδα, ἔφη· καὶ οὐδέν γέ σοι πλέον ἔσται·

b οὔτε γὰρ ἄν με λάθοις κακουργῶν, οὔτε μὴ λαθῶν βιάσασθαι τῷ λόγῳ δύναο.

d 5 ὁ ἱατρὸς A F M : ἱατρὸς D e 3 ἐπιλειπούσης A² F M Stobaeus : ἐπιλιπούσης A D e 4 οὐκ om. Stobaeus e 6 καὶ . . . ἤμαρτεν A F M : om. D e 7 νῦν δὴ A D M : νῦν F ἀποκρίνεσθαι] ἀποκρίνασθαι scr. recc. (respondisse Ficinus)

Οὐδέ γ' ἂν ἐπιχειρήσαιμι, ἦν δ' ἐγώ, ὦ μακάριε. ἀλλ' ἵνα μὴ αὐθις ἡμῶν τοιοῦτον ἐγγένηται, διόρισαι ποτέρως λέγεις τὸν ἄρχοντά τε καὶ τὸν κρείττονα, τὸν ὡς ἔπος εἰπέιν 5 ἢ τὸν ἀκριβεῖ λόγῳ, ὃ νυνδὴ ἔλεγες, οὐ τὸ συμφέρον κρείττονος οὗτος δίκαιον ἔσται τῷ ἥττονι ποιεῖν.

Τὸν τῷ ἀκριβεστάτῳ, ἔφη, λόγῳ ἄρχοντα ὄντα. πρὸς ταῦτα κακούργει καὶ συκοφάντει, εἴ τι δύνασαι—οὐδέν σου παρίεμαι—ἀλλ' οὐ μὴ οἶός τ' ἦς. 10

Οἷε γὰρ ἄν με, εἶπον, οὕτω μανῆναι ὥστε ξυρεῖν ἐπι- 6 χεیرهῦν λέοντα καὶ συκοφαντεῖν Θρασύμαχον;

Νῦν γοῦν, ἔφη, ἐπεχείρησας, οὐδὲν ὦν καὶ ταῦτα.

Ἄδην, ἦν δ' ἐγώ, τῶν τοιούτων. ἀλλ' εἰπέ μοι· ὁ τῷ ἀκριβεῖ λόγῳ ἱατρός, ὃν ἄρτι ἔλεγες, πότερον χρηματιστῆς 5 ἔστιν ἢ τῶν καμνόντων θεραπευτῆς; καὶ λέγε τὸν τῷ ὄντι ἱατρὸν ὄντα.

Τῶν καμνόντων, ἔφη, θεραπευτῆς.

Τί δὲ κυβερνήτης; ὁ ὀρθῶς κυβερνήτης ναυτῶν ἄρχων ἔστιν ἢ ναύτης; 10

Ναυτῶν ἄρχων.

Οὐδὲν οἶμαι τοῦτο ὑπολογιστέον, ὅτι πλεῖ ἐν τῇ νηί, οὐδ' 11 ἔστιν κλητέος ναύτης· οὐ γὰρ κατὰ τὸ πλεῖν κυβερνήτης καλεῖται, ἀλλὰ κατὰ τὴν τέχνην καὶ τὴν τῶν ναυτῶν ἀρχήν.

Ἄληθῆ, ἔφη.

Οὐκοῦν ἐκάστῳ τούτων ἔστιν τι συμφέρονι; 5

Πάνν γε.

Οὐ καὶ ἡ τέχνη, ἦν δ' ἐγώ, ἐπὶ τούτῳ πέφυκει, ἐπὶ τῷ τὸ συμφέρον ἐκάστῳ ζητεῖν τε καὶ ἐκπορίζειν;

Ἐπὶ τούτῳ, ἔφη.

Ἄρ' οὖν καὶ ἐκάστῃ τῶν τεχνῶν ἔστιν τι συμφέρον ἄλλο 10 ἢ ὅτι μάλιστα τελέαν εἶναι;

Πῶς τοῦτο ἐρωτᾷς; 15

b 6 τὸν] τὸν τῷ corr. Mon. δ Λ (in ras.) F D M : δν ci. Benedictus
c 2 καὶ . . . Θρασύμαχον sccl. Hirschig (sed legit Aristides) c 3 ἔφη Δ F M : om. l

“Ὡσπερ, ἔφην ἐγώ, εἴ με ἔροιο εἰ ἐξαρκεῖ σώματι εἶναι
 σώματι ἢ προσδεῖται τινος, εἴποίμ’ ἂν ὅτι “ Παντάσασι μὲν
 οὖν προσδεῖται. διὰ ταῦτα καὶ ἡ τέχνη ἐστὶν ἡ ἰατρικὴ
 5 νῦν ἠρρημένη, ὅτι σῶμά ἐστιν πονηρὸν καὶ οὐκ ἐξαρκεῖ αὐτῷ
 τοιούτῳ εἶναι. τούτῳ οὖν ὅπως ἐκπορίζῃ τὰ συμφέροντα,
 ἐπὶ τούτῳ παρεσκευάσθη ἡ τέχνη.” ἢ ὀρθῶς σοι δοκῶ, ἔφην,
 ἂν εἰπεῖν οὕτω λέγων, ἢ οὐ;

Ὅρθως, ἔφη.

342 Τί δὲ δὴ; αὐτὴ ἡ ἰατρικὴ ἐστὶν πονηρά, ἢ ἄλλη τις τέχνη
 ἔσθ’ ὅτι προσδεῖται τινος ἀρετῆς—ὡσπερ ὀφθαλμοὶ ὄψεως καὶ
 ὠτα ἀκοῆς καὶ διὰ ταῦτα ἐπ’ αὐτοῖς δεῖ τινος τέχνης τῆς τὸ
 5 συμφέρον εἰς αὐτὰ ταῦτα σκεψομένης τε καὶ ἐκποριούσης—
 ἄρα καὶ ἐν αὐτῇ τῇ τέχνῃ ἔνι τις πονηρία, καὶ δεῖ ἐκάστη
 τέχνῃ ἄλλης τέχνης ἥτις αὐτῇ τὸ συμφέρον σκέψεται, καὶ
 τῇ σκοπομένη ἐτέρας αὐ τοιαύτης, καὶ τοῦτ’ ἔστιν ἀπέραντος;
 b ἢ αὐτὴ αὐτῇ τὸ συμφέρον σκέψεται; ἢ οὔτε αὐτῆς οὔτε ἄλλης
 προσδεῖται ἐπὶ τὴν αὐτῆς πονηρίαν τὸ συμφέρον σκοπεῖν·
 οὔτε γὰρ πονηρία οὔτε ἀμαρτία οὐδεμία οὐδεμιᾶ τέχνῃ
 πάρεστιν, οὐδὲ προσήκει τέχνῃ ἄλλῃ τὸ συμφέρον ζητεῖν ἢ
 5 ἐκείνῳ οὗ τέχνη ἐστίν, αὐτὴ δὲ ἀβλαβῆς καὶ ἀκέραιός ἐστιν
 ὀρθῇ οὔσα, ἔωσπερ ἂν ἢ ἐκάστη ἀκριβῆς ὅλη ἥπερ ἐστίν;
 καὶ σκόπει ἐκείνῳ τῷ ἀκριβεῖ λόγῳ· οὕτως ἢ ἄλλως ἔχει;

Οὕτως, ἔφη, φαίνεται.

c Οὐκ ἄρα, ἦν δ’ ἐγώ, ἰατρικὴ ἰατρικῇ τὸ συμφέρον σκοπεῖ
 ἀλλὰ σώματι.

Ναί, ἔφη.

Οὐδὲ ἰππικὴ ἰππικῇ ἀλλ’ ἵπποις· οὐδὲ ἄλλη τέχνη
 5 οὐδεμία ἑαυτῇ—οὐδὲ γὰρ προσδεῖται—ἀλλ’ ἐκείνῳ οὗ τέχνη
 ἐστίν.

ε 4 ἡ ἰατρικὴ A D: ἰατρικὴ F ε 8 λέγων A F M: λόγῳ D
 a 1 τί δὲ A F M d: τὸδε D αὐτὴ a: αὐ** A a 4 αὐτὰ ταῦτα
 F D: ταῦτα A M ἐκποριούσης scr. Mon.: ἐκποριζούσης A F D M
 a 5 δεῖ F D M: δεῖ a1e1 A b 1 ἢ οὔτε αὐτῆς A F M: om. D
 b 2 αὐτῆς A F M: αὐτὴν D b 5 αὐτὴ recc.: αὐτὴ A F D M

Φαίνεται, ἔφη, οὕτως.

Ἄλλὰ μήν, ὦ Θρασύμαχε, ἄρχουσί γε αἱ τέχναι καὶ κρατοῦσιν ἐκείνου οὐπὲρ εἰσω τέχναι.

Συνεχώρησεν ἐνταῦθα καὶ μάλα μόγισ.

10

Οὐκ ἄρα ἐπιστήμη γε οὐδεμία τὸ τοῦ κρείττονος συμφέρον σκοπεῖ οὐδ' ἐπιτάττει, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἥττοιός τε καὶ ἀρχομένου ὑπὸ ἑαυτῆς.

d

Συνωμολόγησε μὲν καὶ ταῦτα τελευτῶν, ἐπεχείρει δὲ περὶ αὐτὰ μάχεσθαι· ἐπειδὴ δὲ ὠμολόγησεν, Ἄλλο τι οὖν, ἦν δ' ἐγώ, οὐδὲ ἰατρὸς οὐδεὶς, καθ' ὅσον ἰατρός, τὸ τῷ ἰατρῷ συμφέρον σκοπεῖ οὐδ' ἐπιτάττει, ἀλλὰ τὸ τῷ κάμνοντι; ὠμολόγηται γὰρ ὁ ἀκριβῆς ἰατρὸς σωμάτων εἶναι ἄρχων ἀλλ' οὐ χρηματιστής. ἢ οὐχ ὠμολόγηται;

5

Συνέφη.

Οὐκοῦν καὶ ὁ κυβερνήτης ὁ ἀκριβῆς ναυτῶν εἶναι ἄρχων ἀλλ' οὐ ναύτης;

10

Ἔωμολόγηται.

e

Οὐκ ἄρα ὅ γε τοιοῦτος κυβερνήτης τε καὶ ἄρχων τὸ τῷ κυβερνήτῃ συμφέρον σκέψεται τε καὶ προστάξει, ἀλλὰ τὸ τῷ ναύτῃ τε καὶ ἀρχομένῳ.

Συνέφησε μόγισ.

5

Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, ὦ Θρασύμαχε, οὐδὲ ἄλλος οὐδεὶς ἐν οὐδεμιᾷ ἀρχῇ, καθ' ὅσον ἄρχων ἐστίν, τὸ αὐτῷ συμφέρον σκοπεῖ οὐδ' ἐπιτάττει, ἀλλὰ τὸ τῷ ἀρχομένῳ καὶ ᾧ ἂν αὐτὸς δημιουργῇ, καὶ πρὸς ἐκεῖνο βλέπων καὶ τὸ ἐκεῖνον συμφέρον καὶ πρέπον, καὶ λέγει ἢ λέγει καὶ ποιεῖ ἢ ποιεῖ ἅπαντα.

10

Ἐπειδὴ οὖν ἐνταῦθα ἡμεν τοῦ λόγου καὶ πᾶσι καταφανὲς ἦν ὅτι ὁ τοῦ δικαίου λόγος εἰς τοῦναντίον περιεισπύσκει, ὁ Θρασύμαχος ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνεσθαι, Ἐλπὲ μοι, ἔφη, ὦ Σώκρατες, τίτθῃ σοι ἔστω;

343

d3 οὖν A D M : οὖν δὲ F d4 οὐδὲ A F M : ὁ δὲ D e3 τε
A F M : om. D e9 ἐκεῖνο] ἐκεῖνον vsg. rscs.

- 5 Τί δέ; ἦν δ' ἐγώ· οὐκ ἀποκρίνεσθαι χρῆν μᾶλλον ἢ τοιαῦτα ἐρωτᾶν;
- ῬΟτι τοί σε, ἔφη, κορυζῶντα περιορᾷ καὶ οὐκ ἀπομύττει δεόμενον, ὅς γε αὐτῇ οὐδὲ πρόβατα οὐδὲ ποιμένα γιγνώσκεις.
- 10 ῬΟτι δὴ τί μάλιστα; ἦν δ' ἐγώ.
- b ῬΟτι οἶει τοὺς ποιμένας ἢ τοὺς βουκόλους τὸ τῶν προβάτων ἢ τὸ τῶν βοῶν ἀγαθὸν σκοπεῖν καὶ παχύνειν αὐτοὺς καὶ θεραπεύειν πρὸς ἄλλο τι βλέποντας ἢ τὸ τῶν δεσποτῶν ἀγαθὸν καὶ τὸ αὐτῶν, καὶ δὴ καὶ τοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν
- 5 ἄρχοντας, οἳ ὡς ἀληθῶς ἄρχουσιν, ἄλλως πως ἡγήθῃ διανοεῖσθαι πρὸς τοὺς ἀρχομένους ἢ ὥσπερ ἂν τις πρὸς πρόβατα διατεθείη, καὶ ἄλλο τι σκοπεῖν αὐτοὺς διὰ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἢ τοῦτο,
- c ὅθεν αὐτοὶ ὠφελήσονται. καὶ οὕτω πόρρω εἴπερ τε τοῦ δικαίου καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδίκου τε καὶ ἀδικίας, ὥστε ἀγνοεῖς ὅτι ἡ μὲν δικαιοσύνη καὶ τὸ δίκαιον ἀλλότριον ἀγαθὸν τῷ ὄντι, τοῦ κρείττονός τε καὶ ἄρχοντος συμφέρον, οἰκεία δὲ
- 5 τοῦ πειθομένου τε καὶ ὑπηρετοῦντος βλάβη, ἡ δὲ ἀδικία τοῦναντίον, καὶ ἄρχει τῶν ὡς ἀληθῶς εὐθηλικῶν τε καὶ δικαίων, οἳ δ' ἀρχόμενοι ποιοῦσιν τὸ ἐκείνου συμφέρον κρείττονος ὄντος, καὶ εὐδαίμονα ἐκείνου ποιοῦσιν ὑπηρε-
- d τοῦντες αὐτῷ, ἑαυτοὺς δὲ οὐδ' ὀπωστιοῦν. σκοπεῖσθαι δέ, ὦ εὐθέςτατε Σώκρατες, οὕτωςι χρή, ὅτι δίκαιος ἀνὴρ ἀδίκου πανταχοῦ ἔλαττον ἔχει. πρῶτον μὲν ἐν τοῖς πρὸς ἀλλήλους συμβολαίοις, ὅπου ἂν ὁ τοιοῦτος τῷ τοιούτῳ κοινωνήσῃ,
- 5 οὐδαμοῦ ἂν εὖροις ἐν τῇ διαλύσει τῆς κοινωνίας πλεονέχοντα τὸν δίκαιον τοῦ ἀδίκου ἀλλ' ἔλαττον· ἔπειτα ἐν τοῖς πρὸς τὴν πόλιν, ὅταν τέ τινας εἰσφοραὶ ᾖσι, ὁ μὲν δίκαιος ἀπὸ τῶν ἴσων πλεονέχει, ὁ δ' ἔλαττον, ὅταν τε λήψῃς,
- e ὁ μὲν οὐδέν, ὁ δὲ πολλὰ κερδαίνει. καὶ γὰρ ὅταν ἀρχίῃ

a5 χρῆν A F M: χρῆ D

a6 τοιαῦτα A D M: τὰ τοιαῦτα F

b5 οἳ A F M: ἢ D ἡγείσθαι διανοῆ γρ. d [διανοεῖσθαι] διακεῖσθαι

ci. Faesi b7 ἡμέρας A D M: δι' ἡμέρας F c1 ὠφελήσονται

A F D: ὠφεληθήσονται M c8 ποιοῦσιν A F M: ποιοῦντες D

d2 σώκρατες A F M d: om. D

τινα ἄρχη ἐκάτερος, τῷ μὲν δικαίῳ ὑπάρχει, καὶ εἰ μηδεμία ἄλλη ζημία, τά γε οἰκεία δι' ἀμέλειαν μοχθηροτέρως ἔχειν, ἐκ δὲ τοῦ δημοσίου μηδὲν ὠφελεῖσθαι διὰ τὸ δίκαιον εἶναι, πρὸς δὲ τούτοις ἀπεχθῆσθαι τοῖς τε οἰκείοις καὶ τοῖς γνωρί- 5 μοις, ὅταν μηδὲν ἐθέλῃ αὐτοῖς ὑπηρετεῖν παρὰ τὸ δίκαιον· τῷ δὲ ἀδίκῳ πάντα τούτων τάναντία ὑπάρχει. λέγω γὰρ ὅνπερ νυνδὴ ἔλεγον, τὸν μέγала δυνάμενον πλεονεκτεῖν· 344 τοῦτον οὖν σκόπει, εἴπερ βούλει κρίνειν ὅσῳ μᾶλλον συμφέρει ἰδίᾳ αὐτῷ ἄδικον εἶναι ἢ τὸ δίκαιον. πάντων δὲ ῥῆστα μαθήσῃ, ἔαν ἐπὶ τὴν τελεωτάτην ἀδικίαν ἔλθῃς, ἢ τὸν μὲν ἀδικήσαντα εὐδαιμονέστατον ποιεῖ, τοὺς δὲ ἀδικη- 5 θέντας καὶ ἀδικῆσαι οὐκ ἂν ἐθέλοντας ἀθλιωτάτους. ἔστιν δὲ τοῦτο τυραννίς, ἢ οὐ κατὰ σμικρὸν τὰλλότρια καὶ λάθρα καὶ βία ἀφαιρεῖται, καὶ ἱερὰ καὶ ὄσια καὶ ἴδια καὶ δημόσια, ἀλλὰ συλλήβδην· ὧν ἕφ' ἐκάστῳ μέρει ὅταν τις ἀδικήσας μὴ b λάθῃ, ζημιούται τε καὶ ὄνειδῆ ἔχει τὰ μέγιστα—καὶ γὰρ ἱερόσυλοι καὶ ἀνδραποδισταὶ καὶ τοιχωρύχοι καὶ ὑποστερηταὶ καὶ κλέπται οἱ κατὰ μέρη ἀδικοῦντες τῶν τοιούτων κακουρ- 5 γημάτων καλοῦνται—ἐπειδὴν δὲ τις πρὸς τοῖς τῶν πολιτῶν χρήμασιν καὶ αὐτοὺς ἀνδραποδισάμενος δουλώσῃται, ἀπὶ τούτων τῶν αἰσχρῶν ὀνομάτων εὐδαίμονες καὶ μακάριοι κέκληται, οὐ μόνον ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν c ἄλλων ὅσοι ἂν πύθωνται αὐτὸν τὴν ὅλην ἀδικίαν ἡδίκηκότα· οὐ γὰρ τὸ ποιεῖν τὰ ἄδικα ἀλλὰ τὸ πάσχειν φοβούμενοι ὀνειδίζουσιν οἱ ὀνειδίζοιτες τὴν ἀδικίαν. οὕτως, ὡς Σώκρατες, καὶ ἰσχυρότερον καὶ ἐλευθεριώτερον καὶ δεσποτικώτερον ἀδι- 5 κία δικαιοσύνης ἔστιν ἱκανῶς γιγνομένη, καὶ ὅπερ ἐξ ἄρχῆς ἔλεγον, τὸ μὲν τοῦ κρείττονος συμφέρον τὸ δίκαιον τυγχάνει ὄν, τὸ δ' ἄδικον ἑαυτῷ λυσιτελοῦν τε καὶ συμφέρον.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Θρασύμαχος ἐν νῷ εἶχεν ἀπίεσαι, ὥσπερ d

ο 5 ἀπέχθασθαι (sic) Λ Μ : ἀπέχουσαι F D α 1 ὄνπερ] ὅπερ scf. rcc. qmāi Ficinus) α 2 ὅσῳ Λ Δ Μ : ὅσον F α 3 ἄδικον . . . ἢ τὸ δίκαιον Λ Δ Μ : τῶν ἀδίκων . . . ἢ τῶν δικαίων F b 8 καὶ ἐπὶ Λ Δ Μ : καὶ F

βαλανεύς ἡμῶν καταυτλήσας κατὰ τῶν ὄτων ἀθρόον καὶ
 πολλὸν τὸν λόγον· οὐ μὴν εἵασάν γε αὐτὸν οἱ παρόντες,
 ἀλλ' ἠνάγκασαν ὑπομείναι τε καὶ παρασχεῖν τῶν εἰρημένων
 5 λόγον. καὶ δὴ ἔγωγε καὶ αὐτὸς πάνυ ἐδεόμην τε καὶ εἶπον·
 ὦ δαιμόνιε Θρασύμαχε, οἷον ἐμβαλὼν λόγον ἐν νῶ ἔχεις
 ἀπιέναι πρὶν διδάξαι ἱκανῶς ἢ μαθεῖν εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως
 e ἔχει; ἢ σμικρὸν οἶει ἐπιχειρεῖν πρᾶγμα διορίζεσθαι ὄλου
 βίου διαγωγῆν, ἢ ἂν διαγόμενος ἕκαστος ἡμῶν λυσιτελε-
 στάτην ζῶην ζῆ;

Ἐγὼ γὰρ οἶμαι, ἔφη ὁ Θρασύμαχος, τοῦτι ἄλλως ἔχειω;
 5 Ἔοικας, ἦν δ' ἐγώ—ἦτοι ἡμῶν γε οὐδὲν κήδεσθαι, οὐδέ
 τι φροντίζειν εἴτε χεῖρον εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα ἀγνοοῦντες
 ὃ σὺ φῆς εἰδέναί. ἀλλ', ὦγαθέ, προθυμοῦ καὶ ἡμῖν ἐνδεί-
 345 ξασθαι—οὗτοι κακῶς σοι κείσεται ὅτι ἂν ἡμᾶς τοσοῦσδε
 ὄντας εὐεργετήσης—ἐγὼ γὰρ δὴ σοι λέγω τό γ' ἐμόν, ὅτι
 οὐ πείθομαι οὐδ' οἶμαι ἀδικίαν δικαιοσύνης κερδαλεώτερον
 εἶναι, οὐδ' ἔαν ἐᾷ τις αὐτὴν καὶ μὴ διακωλύῃ πράττειν ἢ
 5 βούλεται. ἀλλ', ὦγαθέ, ἔστω μὲν ἄδικος, δυνάσθω δὲ
 ἀδικεῖν ἢ τῷ λαυθάνειν ἢ τῷ διαμάχεσθαι, ὅμως ἐμέ γε οὐ
 πείθει ὡς ἔστι τῆς δικαιοσύνης κερδαλεώτερον. ταῦτ' οὖν
 b καὶ ἕτερος ἴσως τις ἡμῶν πέπονθεν, οὐ μόνος ἐγώ· πείσον
 οὖν, ὦ μακάριε, ἱκανῶς ἡμᾶς ὅτι οὐκ ὀρθῶς βουλευόμεθα
 δικαιοσύνην ἀδικίας περὶ πλείονος ποιούμενοι.

Καὶ πῶς, ἔφη, σὲ πείσω; εἰ γὰρ οἷς νυνδὴ ἔλεγον μὴ
 5 πέπεισαι, τί σοι ἔτι ποιήσω; ἢ εἰς τὴν ψυχὴν φέρων ἐνθῶ
 τὸν λόγον;

Μὰ Δί', ἦν δ' ἐγώ, μὴ σύ γε· ἀλλὰ πρῶτον μὲν, ἂ ἂν
 εἴπῃς, ἔμμενε τούτοις, ἢ ἔαν μετατιθῆ, φανερώς μετατίθεσο
 καὶ ἡμᾶς μὴ ἔξαπάτα. νῦν δὲ ὀρθῶς, ὦ Θρασύμαχε—ἔτι
 c γὰρ τὰ ἔμπροσθεν ἐπισκεψώμεθα—ὅτι τὸν ὡς ἀληθῶς ἱατρὸν
 τὸ πρῶτον ὀριζόμενος τὸν ὡς ἀληθῶς ποιόμενα οὐκέτι ᾧον

e 1 ὄλου F: ἀλλ' οὐ A D M
 e 6 τι A F: om. pr. D M

e 3 [φή] ζων pr. A sed corr. A
 a 7 πείθει] πείθεισ al. Ficinus (suades)

δεῖν ὕστερον ἀκριβῶς φυλάξαι, ἀλλὰ πιαίνειν οἶει αὐτὸν τὰ πρόβατα, καθ' ὅσον ποιμὴν ἔστιν, οὐ πρὸς τὸ τῶν προβάτων βέλτιστον βλέποντα ἀλλ', ὥσπερ δαιτυμόνα τινα καὶ 5 μέλλοντα ἐστιάσασθαι, πρὸς τὴν εὐωχίαν, ἢ αὖ πρὸς τὸ ἀποδοῦσθαι, ὥσπερ χρηματιστὴν ἀλλ' οὐ ποιμένα. τῇ δὲ d ποιμενικῇ οὐ δήπου ἄλλου του μέλει ἢ ἐφ' ᾧ τέτακται, ὅπως τούτῳ τὸ βέλτιστον ἐκποριεῖ—ἐπεὶ τά γε αὐτῆς ὥστ' εἶναι βελτίστη ἱκανῶς δήπου ἐκπεπόρισται, ἕως γ' ἂν μηδὲν ἐνδέη τοῦ ποιμενικῆ εἶναι—οὕτω δὲ ᾤμην ἔγωγε νυνδὴ 5 ἀναγκαῖον εἶναι ἡμῖν ὁμολογεῖν πᾶσαν ἀρχήν, καθ' ὅσον ἀρχή, μηδενὶ ἄλλῳ τὸ βέλτιστον σκοπεῖσθαι ἢ ἐκεῖνῳ, τῷ ἀρχομένῳ τε καὶ θεραπευομένῳ, ἐν τε πολιτικῇ καὶ ἰδιωτικῇ c ἀρχῇ. σὺ δὲ τοὺς ἀρχοντας ἐν ταῖς πόλεσιν, τοὺς ὡς ἀληθῶς ἀρχοντας, ἐκόντας οἶει ἀρχεῖν;

Μὰ Δεῖ οὐκ, ἔφη, ἀλλ' εὖ οἶδα.

Τί δέ, ἦν δ' ἐγώ, ὦ Θρασύμαχε; τὰς ἄλλας ἀρχὰς οὐκ 5 ἐννοεῖς ὅτι οὐδεὶς ἐθέλει ἀρχεῖν ἐκόν, ἀλλὰ μισθὸν αἰτοῦσιν, ὡς οὐχὶ αὐτοῖσιν ὠφελίαν ἐσομένην ἐκ τοῦ ἀρχεῖν ἀλλὰ τοῖς ἀρχομένοις; ἐπεὶ τοσόνδε εἰπέ· οὐχὶ ἐκάστην μέντοι 346 φαμὲν ἐκάστοτε τῶν τεχνῶν τούτῳ ἐτέραν εἶναι, τῷ ἐτέραν τὴν δύναμιν ἔχειν; καί, ὦ μακάριε, μὴ παρὰ δόξαν ἀποκρίνου, ἵνα τι καὶ περαίνωμεν.

Ἄλλὰ τούτῳ, ἔφη, ἐτέρα. 5

Οὐκοῦν καὶ ὠφελίαν ἐκάστη τούτων ἰδίαν τινα ἡμῖν παρέχεται ἀλλ' οὐ κοινήν, οἷον ἰατρικὴ μὲν ὑγίειαν, κυβερνητικὴ δὲ σωτηρίαν ἐν τῷ πλεῖν, καὶ αἱ ἄλλαι οὕτω;

Πάνυ γε.

Οὐκοῦν καὶ μισθωτικὴ μισθόν; αὕτη γὰρ αὐτῆς ἡ δύναμις· b ἢ τὴν ἰατρικὴν σὺ καὶ τὴν κυβερνητικὴν τὴν αὐτὴν καλεῖς;

c3 πιαίνειν A Eusebius: παχύνειν F: ποιμαίνειν DM f et in marg.
 γρ. A d2 μέλει] μέλλει rg. A d5 δὲ A DM: δὴ F Eusebius
 ἔγωγε A DM Eusebius: ἐγὼ F e2 ὡς F Eusebius: om. A DM
 e4 οὐκ A DM: οὐκ ἔγωγ' F a5 ἑτέρα] ἑτέραν scf. recs.
 a6 τούτων D: om. A F M a7 οἷον A' F D M: οἷοι A

ἢ ἐάνπερ βούλη ἀκριβῶς διορίζειν, ὡσπερ ὑπέθου, οὐδέν τι
 μᾶλλον, ἐάν τις κυβερνῶν ὑγιῆς γίγνηται διὰ τὸ συμφέρον
 5 αὐτῷ πλεῖν ἐν τῇ θαλάττῃ, ἔνεκα τούτου καλεῖς μᾶλλον
 αὐτὴν ἰατρικὴν;

Οὐ δῆτα, ἔφη.

Οὐδέ γ', οἶμαι, τὴν μισθωτικὴν, ἐὰν ὑγιαίνῃ τις μισθαρνῶν.

Οὐ δῆτα.

10 Τί δέ; τὴν ἰατρικὴν μισθαρνητικὴν, ἐὰν ἰώμενός τις
 μισθαρνῇ;

c Οὐκ ἔφη.

Οὐκοῦν τὴν γε ὠφελίαν ἐκάστης τῆς τέχνης ἰδίαν ὡμο-
 λογήσαμεν εἶναι;

*Ἐστω, ἔφη.

5 Ἦντινα ἄρα ὠφελίαν κοινῇ ὠφελοῦνται πάντες οἱ δημο-
 ουργοί, δῆλον ὅτι κοινῇ τινι τῷ αὐτῷ προσχρόμενοι ἀπ'
 ἐκείνου ὠφελοῦνται.

*Ἐοικεν, ἔφη.

10 Φαμέν δέ γε τὸ μισθὸν ἀρνημένους ὠφελεῖσθαι τοὺς
 δημιουργοὺς ἀπὸ τοῦ προσχρῆσθαι τῇ μισθωτικῇ τέχνῃ
 γίγνεσθαι αὐτοῖς.

Συνέφη μόγισ.

d Οὐκ ἄρα ἀπὸ τῆς αὐτοῦ τέχνης ἐκάστῳ αὕτη ἢ ὠφελία
 ἐστίν, ἢ τοῦ μισθοῦ λῆψις, ἀλλ', εἰ δεῖ ἀκριβῶς σκοπεῖσθαι,
 ἢ μὲν ἰατρικὴ ὑγίειαν ποιεῖ, ἢ δὲ μισθαρνητικὴ μισθόν, καὶ
 ἢ μὲν οἰκοδομικὴ οἰκίαν, ἢ δὲ μισθαρνητικὴ αὐτῇ ἐπομένῃ
 5 μισθόν, καὶ αἱ ἄλλαι πᾶσαι οὕτως τὸ αὐτῆς ἐκάστη ἔργον
 ἐργάζεται καὶ ὠφελεῖ ἐκείνο ἐφ' ᾧ τέτακται. ἐὰν δὲ μὴ
 μισθὸς αὐτῇ προσγίγνηται, ἔσθ' ὅτι ὠφελεῖται ὁ δημιουργὸς
 ἀπὸ τῆς τέχνης;

b 4 συμφέρον A D M f: συμφέρειν F b 10 μισθαρνητικὴν A F D:
 μισθαρνητικὴν M c 9 δέ γε A F M: δέ D τὸ A M: τὸν F D
 d 1 αὕτη F: αὐτῇ A D M d 2 ἢ τοῦ μισθοῦ λῆψις A F D (sed λῆψις
 punctis notatum in A): om. M (sed add. in marg.) d 3 μισθαρ-
 νητικὴ (bis) A F D: μισθαρνικὴ (bis) M d 5 ἐκάστη A (sed η in
 ras.)

Οὐ φαίνεται, ἔφη.

Ἄρ' οὖν οὐδ' ὠφελεί τότε, ὅταν προῖκα ἐργάζηται;

e

Οἶμαι ἔγωγε.

Οὐκοῦν, ὦ Θρασύμαχε, τοῦτο ἤδη δῆλον, ὅτι οὐδεμία τέχνη οὐδὲ ἀρχὴ τὸ αὐτῇ ὠφέλιμον παρασκευάζει, ἀλλ', ὅπερ πάλαι ἐλέγομεν, τὸ τῷ ἀρχομένῳ καὶ παρασκευάζει 5 καὶ ἐπιτάττει, τὸ ἐκείνου συμφέρον ἥττονος ὄντος σκοπούσα, ἀλλ' οὐ τὸ τοῦ κρείττονος. διὰ δὴ ταῦτα ἔγωγε, ὦ φίλε Θρασύμαχε, καὶ ἄρτι ἔλεγον μηδένα ἐθέλειν ἐκόντα ἄρχειν καὶ τὰ ἀλλότρια κακὰ μεταχειρίζεσθαι ἀνορθοῦντα, ἀλλὰ μισθὸν αἰτεῖν, ὅτι ὁ μέλλον καλῶς τῇ τέχνῃ πρά- 347 ξειν οὐδέποτε αὐτῷ τὸ βέλτιστον πράττει οὐδ' ἐπιτάττει κατὰ τὴν τέχνην ἐπιτάττων, ἀλλὰ τῷ ἀρχομένῳ. ὦν δὴ ἔνεκα, ὡς ἔοικε, μισθὸν δεῖν ὑπάρχειν τοῖς μέλλουσιν ἐθελήσειν ἄρχειν, ἢ ἀργύριον ἢ τιμὴν, ἢ ζημίαν ἔαν μὴ 5 ἄρχῃ.

Πῶς τοῦτο λέγεις, ὦ Σώκρατες; ἔφη ὁ Γλαύκων· τοὺς μὲν γὰρ δύο μισθοὺς γινώσκω, τὴν δὲ ζημίαν ἦντινα λέγεις καὶ ὡς ἐν μισθοῦ μέρει εἴρηκας, οὐ συνήκα.

Τὸν τῶν βελτίστων ἄρα μισθόν, ἔφη, οὐ συνιεῖς, δι' ὃν 10 ἄρχουσιν οἱ ἐπιεικέστατοι, ὅταν ἐθέλωσιν ἄρχειν. ἢ οὐκ οἶσθα ὅτι τὸ φιλότιμόν τε καὶ φιλόργυρον εἶναι ὄνειδος λέγεται τε καὶ ἔστιν;

b

Ἐγωγε, ἔφη.

Διὰ ταῦτα τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, οὔτε χρημάτων ἔνεκα ἐθέ- 5 λουσιν ἄρχειν οἱ ἀγαθοὶ οὔτε τιμῆς· οὔτε γὰρ φανερώς πραττόμενοι τῆς ἀρχῆς ἔνεκα μισθὸν μισθωτοὶ βούλονται κεκλήσθαι, οὔτε λάθρα αὐτοὶ ἐκ τῆς ἀρχῆς λαμβάνοντες κλέπται. οὐδ' αὖ τιμῆς ἔνεκα· οὐ γὰρ εἰσι φιλότιμοι. δεῖ δὴ

04 ἀλλ' . . . 05 παρασκευάζει Λ F M Eusebius : om. D 09 ἀνορθοῦντα] ἰπανορθοῦντα Eusebius a 2 οὐδ' ἐπιτάττει om. pg. F a 3 ὦν FM Eusebius : ὦι Λ : οὐ D a 4 δεῖν Λ D M : δεῖ F Eusebius b 2 ὅτι φιλόργυρόν τε καὶ φιλότιμον εἶναι Stobaeus b 9 δὴ F D M : δὲ Λ

- c αὐτοῖς ἀνάγκην προσεῖναι καὶ ζημίαν, εἰ μέλλουσιν ἐθέλειν ἄρχειν—ὅθεν κινδυνεύει τὸ ἐκόντα ἐπὶ τὸ ἄρχειν ἵεναι ἀλλὰ μὴ ἀνάγκην περιμένειν αἰσχρὸν νενομισθαι—τῆς δὲ ζημίας μεγίστη τὸ ὑπὸ πονηροτέρου ἄρχεσθαι, ἔαν μὴ αὐτὸς
- 5 ἐθέλῃ ἄρχειν· ἦν δεῖσαντές μοι φαίνονται ἄρχειν, ὅταν ἄρχωσιν, οἱ ἐπιεικέεις, καὶ τότε ἔρχονται ἐπὶ τὸ ἄρχειν οὐχ ὡς ἐπ' ἀγαθόν τι ἰόντες οὐδ' ὡς εὐπαθήσουσιν ἐν αὐτῷ, ἀλλ'
- d ὡς ἐπ' ἀναγκαῖον καὶ οὐκ ἔχοντες ἑαυτῶν βελτίσιον ἐπιτρέψαι οὐδὲ ὁμοίοις. ἐπεὶ κινδυνεύει πόλις ἀνδρῶν ἀγαθῶν εἰ γένοιτο, περιμάχητον ἂν εἶναι τὸ μὴ ἄρχειν ὡσπερ νυνὶ τὸ ἄρχειν, καὶ ἐνταῦθ' ἂν καταφανὲς γενέσθαι ὅτι τῷ
- 5 ὄντι ἀληθινὸς ἄρχων οὐ πέφυκε τὸ αὐτῷ συμφέρον σκοπεῖσθαι ἀλλὰ τὸ τῷ ἀρχομένῳ· ὥστε πᾶς ἂν ὁ γινώσκων τὸ ὠφελεῖσθαι μᾶλλον ἔλοιτο ὑπ' ἄλλου ἢ ἄλλον ὠφελῶν πράγματα ἔχειν. τοῦτο μὲν οὖν ἔγωγε οὐδαμῇ συγχωρῶ
- e Θρασυμάχῳ, ὡς τὸ δίκαιόν ἐστιν τὸ τοῦ κρείττονος συμφέρον. ἀλλὰ τοῦτο μὲν δὴ καὶ εἰς αὐθις σκεψόμεθα· πολὺ δέ μοι δοκεῖ μείζον εἶναι ὁ νῦν λέγει Θρασύμαχος, τὸν τοῦ ἀδίκου βίον φάσκων εἶναι κρείττω ἢ τὸν τοῦ δικαίου. σὺ οὖν
- 5 ποτέρως, ἦν δ' ἐγώ, ὦ Γλαύκων, αἰρή; καὶ πότερον ἀληθεστέως δοκεῖ σοι λέγεσθαι;

Τὸν τοῦ δικαίου ἔγωγε λυσιτελέστερον βίον εἶναι.

- 348 Ἔκουσας, ἦν δ' ἐγώ, ὅσα ἄρτι Θρασύμαχος ἀγαθὰ διήλθεν τῷ τοῦ ἀδίκου;

Ἔκουσα, ἔφη, ἀλλ' οὐ πείθομαι.

- Βούλει οὖν αὐτὸν πείθωμεν, ἂν δυνώμεθά πη ἐξευρεῖν, ὡς
- 5 οὐκ ἀληθῆ λέγει;

Πῶς γὰρ οὐ βούλομαι; ἦ δ' ὅς.

Ἄν μὲν τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, ἀντικατατείναντες λέγωμεν

d 4 νυνὶ A: νῦν FD e 2 σκεψόμεθα ADM: σκεψόμεθα F d
e 5 ποτέρως] πότερον ci. Ast πότερον FM: πότερον ὡς AD:
ποτέρως ci. Ast e 7 ἔγωγε F: ἔγωγ' ἔφη A: ἔγωγ' ἔφη DM
a 4 πείθωμεν A² FDM: πείθοιμεν A

αὐτῷ λόγον παρὰ λόγον, ὅσα αὐτὸ ἀγαθὰ ἔχει τὸ δίκαιον εἶναι, καὶ αὐτοῖς οὗτος, καὶ ἄλλον ἡμεῖς, ἀριθμεῖν δεήσει τὰγαθὰ καὶ μετρεῖν ὅσα ἑκάτεροι ἐν ἑκατέρῳ λέγομεν, καὶ **b** ἤδη δικαστῶν τιῶν τῶν διακρινούντων δεησόμεθα· ἂν δὲ ὥσπερ ἄρτι ἀνομολογούμενοι πρὸς ἀλλήλους σκοπῶμεν, ἅμα αὐτοὶ τε δικασταὶ καὶ ῥήτορες ἐσόμεθα.

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. 5

Ὅποτέρως οὖν σοι, ἦν δ' ἐγώ, ἀρέσκει.

Οὕτως, ἔφη.

Ἴθι δὴ, ἦν δ' ἐγώ, ὦ Θρασύμαχε, ἀπόκριναι ἡμῖν ἐξ ἀρχῆς. τὴν τελείαν ἀδικίαν τελείας οὐσης δικαιοσύνης **c** λυσιτελεστέραν φησὶ εἶναι;

Πάνυ μὲν οὖν καὶ φημί, ἔφη, καὶ δι' αὐτὸ εἶρηκα. 10

Φέρε δὴ, τὸ τοιούδε περὶ αὐτῶν πῶς λέγεις; τὸ μὲν που ἀρετὴν αὐτοῖν καλεῖς, τὸ δὲ κακίαν;

Πῶς γὰρ οὐ;

Οὐκοῦν τὴν μὲν δικαιοσύνην ἀρετὴν, τὴν δὲ ἀδικίαν **5** κακίαν;

Εἰκόσ γ', ἔφη, ὦ ἠδιστε, ἐπειδὴ γε καὶ λέγω ἀδικίαν μὲν λυσιτελεῖν, δικαιοσύνην δ' οὐ.

Ἄλλὰ τί μήν;

Τοῦναντίον, ἦ δ' ὅς. 10

Ἴη τὴν δικαιοσύνην κακίαν;

Οὐκ, ἀλλὰ πάνυ γενναίαν εὐθήθειαν.

Τὴν ἀδικίαν ἄρα κακοῖθθειαν καλεῖς; d

Οὐκ, ἀλλ' εὐβουλίαν, ἔφη.

Ἴη καὶ φρόνιμοί σοι, ὦ Θρασύμαχε, δοκοῦσιν εἶναι καὶ ἀγαθοὶ οἱ ἄδικοι;

Οἷ γε τελείως, ἔφη, οἷοί τε ἀδικεῖν, πόλεις τε καὶ ἔθνη **5** δυνάμενοι ἀνθρώπων ὑφ' ἑαυτοὺς ποιεῖσθαι· σὺ δὲ οἶε με

a 8 αὐτὸν ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ ἄντ' αὐτοῦ
 b 4 τε δικασταὶ A D M: δικασταὶ τε F
 b 6 ὁποτέρως A D M f: ποτέρως F
 b 9 τὴν A F M: om. D
 c 7 ἐπειδὴ γε F: ἐπειδὴ A D M
 d 6 σὺ δὲ . . . d 7 λέγειν Socratici
 tribuit A

ἴσως τοὺς τὰ βαλλάντια ἀποτέμνοντας λέγειν. λυσιτελεῖ μὲν οὖν, ἣ δ' ὅς, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐάνπερ λαυθάνη· ἔστι δὲ οὐκ ἄξια λόγου, ἀλλ' ἂ νυνδὴ ἔλεγον.

e Τοῦτο μὲν, ἔφην, οὐκ ἀγνωῶ ὁ βούλει λέγειν, ἀλλὰ τόδε ἐθαύμασα, εἰ ἐν ἀρετῆς καὶ σοφίας τιθεῖς μέρει τὴν ἀδικίαν, τὴν δὲ δικαιοσύνην ἐν τοῖς ἐναντίοις.

— Ἄλλα πάνυ οὕτω τίθημι..

5 Τοῦτο, ἦν δ' ἐγώ, ἤδη στερεώτερον, ὦ ἐταῖρε, καὶ οὐκέτι ῥάδιον ἔχειν ὅτι τις εἴπη. εἰ γὰρ λυσιτελεῖν μὲν τὴν ἀδικίαν ἐτίθεσο, κακίαν μέντοι ἢ αἰσχρὸν αὐτὸ ὠμολόγεις εἶναι ὥσπερ ἄλλοι τινές, εἶχομεν ἄν τι λέγειν κατὰ τὰ νομιζόμενα λέγοντες· νῦν δὲ δῆλος εἶ ὅτι φήσεις αὐτὸ καὶ
10 καλὸν καὶ ἰσχυρὸν εἶναι καὶ τᾶλλα αὐτῷ πάντα προσθήσεις
349 ἢ ἡμεῖς τῷ δικαίῳ προσετίθεμεν, ἐπειδὴ γε καὶ ἐν ἀρετῇ αὐτὸ καὶ σοφίᾳ ἐτόλμησας θεῖναι.

Ἀληθέστατα, ἔφη, μαντεύη.

Ἄλλ' οὐ μέντοι, ἦν δ' ἐγώ, ἀποκνητέον γε τῷ λόγῳ
5 ἐπεξελεθεῖν σκοπούμενον, ἕως ἄν σε ὑπολαμβάνω λέγειν ἄπερ διανοεῖ. ἐμοὶ γὰρ δοκεῖς σύ, ὦ Θρασύμαχε, ἀτεχνῶς νῦν οὐ σκώπτειν, ἀλλὰ τὰ δοκούντα περὶ τῆς ἀληθείας λέγειν.

Τί δέ σοι, ἔφη, τοῦτο διαφέρει, εἴτε μοι δοκεῖ εἴτε μή,
10 ἀλλ' οὐ τὸν λόγον ἐλέγχεις;

b Οὐδέν, ἦν δ' ἐγώ. ἀλλὰ τόδε μοι πειρῶ ἔτι πρὸς τούτοις ἀποκρίνασθαι· ὁ δίκαιος τοῦ δικαίου δοκεῖ τί σοι ἄν ἐθέλειν πλεον ἔχειν;

(74) Οὐδαμῶς, ἔφη· οὐ γὰρ ἄν ἦν ἀστείος, ὥσπερ νῦν, καὶ
5 εὐήθης.

Τί δέ; τῆς δικαίας πράξεως;

Οὐδὲ τῆς δικαίας, ἔφη.

ο 1 μὲν FD: μέντοι AM δ FD: ὅτι AM ο 4 πάνυ ADM:
πάνυ ἔφη F ο 6 ῥάδιον F Stobaeus: ῥᾶιον ADM a 1 γε
ADM Stobaeus: τε F a 7 ἀληθείας] ἀδικίας ci. H. Wolf
b 7 τῆς (πράξεως τῆς) δικαίας Adam

Τοῦ δὲ ἀδίκου πότερον ἀξιοῖ ἂν πλεονεκτεῖν καὶ ἡγοῖτο
δικαίου εἶναι, ἢ οὐκ ἂν ἡγοῖτο;

Ἐπισημασθέντος ὅτι ἡγοῖται ὅτι οὐκ ἂν δύναται. 10

Ἄλλ' οὐ τοῦτο, ἦν δ' ἐγώ, ἐρωτῶ, ἀλλ' εἰ τοῦ μὲν
δικαίου μὴ ἀξιοῖ πλέον ἔχειν μηδὲ βούλεται ὁ δίκαιος, τοῦ
δὲ ἀδίκου; c

Ἄλλ' οὕτως, ἔφη, ἔχει.

Τί δὲ δὴ ὁ ἀδικος; ἄρα ἀξιοῖ τοῦ δικαίου πλεονεκτεῖν καὶ
τῆς δικαίας πράξεως; 5

Πῶς γὰρ οὐκ; ἔφη, ὅς γε πάντων πλέον ἔχειν ἀξιοῖ;

Οὐκοῦν καὶ ἀδίκου γε ἀνθρώπου τε καὶ πράξεως ὁ ἀδικος
πλεονεκτῆσει καὶ ἀμιλλήσεται ὡς ἀπάντων πλείστον αὐτὸς
λάβῃ;

Ἔστι ταῦτα. 10

Ὡς δὲ δὴ λέγωμεν, ἔφη, ὁ δίκαιος τοῦ μὲν ὁμοίου οὐ
πλεονεκτεῖ, τοῦ δὲ ἀνομοίου, ὁ δὲ ἀδικος τοῦ τε ὁμοίου καὶ
τοῦ ἀνομοίου; d

Ἄριστα, ἔφη, εἴρηκας.

Ἔστιν δέ γε, ἔφη, φρόνιμός τε καὶ ἀγαθὸς ὁ ἀδικος, ὁ
δὲ δίκαιος οὐδέτερος;

Καὶ τοῦτ', ἔφη, εὖ. 5

Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, καὶ ἔοικε τῷ φρονίμῳ καὶ τῷ ἀγαθῷ
ὁ ἀδικος, ὁ δὲ δίκαιος οὐκ ἔοικεν;

Πῶς γὰρ οὐ μέλλει, ἔφη, ὁ τοιοῦτος ὦν καὶ ἔοικέναι τοῖς
τοιοῦτοις, ὁ δὲ μὴ ἔοικέναι;

Καλῶς. τοιοῦτος ἄρα ἐστίν· ἐκάτερος αὐτῶν οἷσπερ 10
ἔοικεν;

b 9 ἡγοῖτο F Stobaeus: ἡγοῖτο δίκαιον A D c 4 δ A F M Sto-
baeus: om. D c 6 πλέον ἔχειν A F M Stobaeus: ἔχειν πλέον D
c 7 γε Stobaeus: om. A F D M c 8 πλείστον αὐτὸς A D M: αὐτὸς
πλείστον F c 11 λέγωμεν A D: λέγω μὲν Stobaeus: λέγομεν F
d 6 τῷ ἀγαθῷ A F D M: ἀγαθῷ Stobaeus d 8 δ τοιοῦτος A F D M:
τοιοῦτος Stobaeus d 9 δ δὲ, μὴ A: δ δὲ μὴ F D M Stobaeus: δ
δὲ μὴ μὴ scf. rccc. d 10 οἷσπερ A F D M Stobaeus: οἷσπερ cī.
Madvig

Ἄλλὰ τί μέλλει; ἔφη.

Εἶπεν, ὦ Θρασύμαχε· μουσικὸν δέ τινα λέγεις, ἕτερον δὲ
e ἄμουσον;

*Εγώ γε.

Πότερον φρόνιμον καὶ πότερον ἄφρονα;

Τὸν μὲν μουσικὸν δήπου φρόνιμον, τὸν δὲ ἄμουσον
5 ἄφρονα.

Οὐκοῦν καὶ ἄπερ φρόνιμον, ἀγαθόν, ἂ δὲ ἄφρονα, κακόν;
Ναί.

Τί δὲ ἰατρικόν; οὐχ οὕτως;

Οὕτως.

10 Δοκεῖ ἂν οὖν τίς σοι, ὦ ἄριστε, μουσικὸς ἀνὴρ ἀρ-
μοττόμενος λύραν ἐθέλειω μουσικοῦ ἀνδρὸς ἐν τῇ ἐπιτάσει
καὶ ἀνέσει τῶν χορδῶν πλεονεκτεῖν ἢ ἀξιούν πλέον
ἔχειω;

Οὐκ ἔμοιγε.

15 Τί δέ; ἀμούσου;

*Ανάγκη, ἔφη.

350 Τί δὲ ἰατρικός; ἐν τῇ ἐδωδῇ ἢ πόσει ἐθέλειω ἂν τι
ἰατρικοῦ πλεονεκτεῖν ἢ ἀνδρὸς ἢ πράγματος;

Οὐ δῆτα.

Μὴ ἰατρικοῦ δέ;

5 Ναί.

Περὶ πάσης δὴ ὄρα ἐπιστήμης τε καὶ ἀνεπιστημοσύνης
εἴ τίς σοι δοκεῖ ἐπιστήμων ὅστισοῦν πλείω ἂν ἐθέλειω
αἰρεῖσθαι ἢ ὅσα ἄλλος ἐπιστήμων ἢ πράττειω ἢ λέγειω, καὶ
οὐ ταῦτα τῷ ὁμοίῳ ἑαυτῷ εἰς τὴν αὐτὴν πρᾶξιω.

10 Ἄλλ' ἴσως, ἔφη, ἀνάγκη τοῦτό γε οὕτως ἔχειω.

Τί δὲ ὁ ἀνεπιστήμων; οὐχὶ ὁμοίως μὲν ἐπιστήμονος
b πλεονεκτῆσειω ἂν, ὁμοίως δὲ ἀνεπιστήμονος;

ε 6 καὶ A : om. F D Stobaeus
δοκεῖ μουσικὸς ἀνὴρ Stobaeus
α 6 δὴ F Stobaeus : δὲ A D M
α 10 γε A D M Stobaeus : om. F

θ 10 ἀρ' οὖν τίς σοι, ὦ ἄριστε,
α 1 ἰατρικός A M D : ἰατρός F
α 9 αὐτὴν] αὐτὴν ὁμοίαν Stobaeus
α 11 οὐχί] οὐχ Stobaeus

Ἴσως.

Ὁ δὲ ἐπιστήμων σοφός;

Φημί.

Ὁ δὲ σοφὸς ἀγαθός;

5

Φημί.

Ὁ ἄρα ἀγαθός τε καὶ σοφὸς τοῦ μὲν ὁμοίου οὐκ ἐβελήσει
πλεονεκτεῖν, τοῦ δὲ ἀνομοίου τε καὶ ἐναντίου.

Ἐοικεν, ἔφη.

Ὁ δὲ κακός τε καὶ ἀμαθὴς τοῦ τε ὁμοίου καὶ τοῦ 10
ἐναντίου.

Φαίνεται.

Οὐκοῦν, ὦ Θρασύμαχε, ἦν δ' ἐγώ, ὁ ἄδικος ἡμῖν τοῦ
ἀνομοίου τε καὶ ὁμοίου πλεονεκτεῖ; ἢ οὐχ οὕτως ἔλεγες;

Ἐγωγε, ἔφη.

15

Ὁ δέ γε δίκαιος τοῦ μὲν ὁμοίου οὐ πλεονεκτῆσει, τοῦ δὲ C
ἀνομοίου;

Ναί.

Ἐοικεν ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, ὁ μὲν δίκαιος τῷ σοφῷ καὶ
ἀγαθῷ, ὁ δὲ ἄδικος τῷ κακῷ καὶ ἀμαθεῖ. 5

Κινδυνεύει.

Ἄλλὰ μὴν ὠμολογοῦμεν, ᾧ γε ὅμοιος ἐκάτερος εἶη,
τοιούτων καὶ ἐκότερον εἶναι.

Ὡμολογοῦμεν γάρ.

Ὁ μὲν ἄρα δίκαιος ἡμῖν ἀναπέφανται ὦν ἀγαθός τε καὶ 10
σοφός, ὁ δὲ ἄδικος ἀμαθὴς τε καὶ κακός.

Ὁ δὴ Θρασύμαχος ὠμολόγησε μὲν πάντα ταῦτα, οὐχ
ὡς ἐγὼ νῦν ῥηθίως λέγω, ἀλλ' ἐλκόμενος καὶ μόγις, μετὰ d
ἰδρωτῶτος θανμαστοῦ ὅσου, ἄτε καὶ θέρους ὄντος—τότε καὶ
εἶδον ἐγώ, πρότερον δὲ οὐπω, Θρασύμαχον ἐρυθριῶντα—

b 4 φημί] ναί Stobaeus b 10 κακός Λ F M Stobaeus: ἀκακος D
τε ὁμοίου Λ M Stobaeus: γε ὁμοίου F: ἀνομοίου D c 4 καὶ . . . c 5
καὶ] τε καὶ . . . τε καὶ Stobaeus c 7 ὠμολογοῦμεν Λ D M: ὁμολο-
γοῦμεν F Stobaeus c 12 δὴ F D: δὲ Λ M πάντα ταῦτα Λ D M:
ταῦτα πάντα F d 2 ante τότε dist. F D: post τότε dist. Λ M

ἐπειδὴ δὲ οὖν διωμολογησάμεθα τὴν δικαιοσύνην ἀρετὴν
 5 εἶναι καὶ σοφίαν, τὴν δὲ ἀδικίαν κακίαν τε καὶ ἀμαθίαν,
 Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ, τοῦτο μὲν ἡμῶν οὕτω κείσθω, ἔφαμεν δὲ
 δὴ καὶ ἰσχυρὸν εἶναι τὴν ἀδικίαν. ἦ οὐ μέμνησαι, ᾧ
 Θρασύμαχε;

Μέμνημαι, ἔφη· ἀλλ' ἔμοιγε οὐδὲ ἂ νῦν λέγεις ἀρέσκει,
 10 καὶ ἔχω περὶ αὐτῶν λέγειν. εἰ οὖν λέγοιμι, εὖ οἶδ' ὅτι
 e δημηγορεῖν ἂν με φαίης. ἦ οὖν ἔα με εἰπεῖν ὅσα βούλομαι,
 ἦ, εἰ βούλει ἐρωτᾶν, ἐρώτα· ἐγὼ δέ σοι, ὥσπερ ταῖς γραυσὶν
 ταῖς τοὺς μύθους λεγούσαις, “εἶεν” ἐρῶ καὶ κατανεύσομαι
 καὶ ἀνανεύσομαι.

5 Μηδαμῶς, ἦν δ' ἐγώ, παρά γε τὴν σαντοῦ δόξαν.

“Ὡστε σοί, ἔφη, ἀρέσκειν, ἐπειδήπερ οὐκ ἔᾶς λέγειν.
 καίτοι τί ἄλλο βούλει;

Οὐδὲν μὰ Δία, ἦν δ' ἐγώ, ἀλλ' εἴπερ τοῦτο ποιήσεις,
 ποιεῖ· ἐγὼ δὲ ἐρωτήσω.

10 Ἐρώτα δή.

Τοῦτο τοῖνυν ἐρωτῶ, ὅπερ ἄρτι, ἵνα καὶ ἐξῆς διασκεψώ-
 35I μεθα τὸν λόγον, ὁποῖόν τι τυγχάνει ὄν δικαιοσύνη πρὸς
 ἀδικίαν. ἐλέχθη γάρ που ὅτι καὶ δυνατώτερον καὶ ἰσχυρό-
 τερον εἶη ἀδικία δικαιοσύνης· νῦν δέ γ', ἔφην, εἴπερ σοφία
 τε καὶ ἀρετὴ ἐστὶν δικαιοσύνη, ῥαδίως οἶμαι φανήσεται καὶ
 5 ἰσχυρότερον ἀδικίας, ἐπειδήπερ ἐστὶν ἀμαθία ἢ ἀδικία—
 οὐδεὶς ἂν ἔτι τοῦτο ἀγνοήσειεν—ἀλλ' οὐ τι οὕτως ἀπλῶς,
 ᾧ Θρασύμαχε, ἔγωγε ἐπιθυμῶ, ἀλλὰ τῆδέ πη σκέψασθαι
 b πόλιν φαίης ἂν ἀδικὸν εἶναι καὶ ἄλλας πόλεις ἐπιχειρεῖν
 δουλοῦσθαι ἀδίκως καὶ καταδεδουλώσθαι, πολλὰς δὲ καὶ
 ὑφ' ἑαυτῇ ἔχειν δουλωσαμένην;

d6 ἡμῶν οὕτω κείσθω AFM Stobaeus: οὕτω κείσθω ἡμῶν D
 d7 ἰσχυρὸν] ἰσχυρότερον Stobaeus e6 ἔᾶς FDM: ἔᾶσ** A
 a2 ἐλέχθη ADMf: εἰδέχθη F ὅτι καὶ AD: καὶ ὅτι F
 a3 ἔφην F: ἔφη ADM a4 τε AFM: om. D a5 ἢ ADM:
 καὶ ἢ F a7 τῆδέ πη σκέψασθαι AM Stobaei SM: τί δ' ἐπι-
 σκέψασθαι F: τῆδ' ἐπισκέψασθαι D Stobaei A b2 καὶ κατα-
 δεδουλώσθαι: secl. Cobet b3 ἑαυτῇ ADM: ἑαυτήν F

Πῶς γὰρ οὐκ; ἔφη. καὶ τοῦτό γε ἡ ἀρίστη μάλιστα
ποιήσει καὶ τελεώτατα οὖσα ἄδικοῦ.

5

Μανθάνω, ἔφην, ὅτι σὸς οὗτος ἦν ὁ λόγος. ἀλλὰ τότε
περὶ αὐτοῦ σκοπῶ· πότερον ἢ κρείττων γιγνομένη πόλις
πόλεως ἄνευ δικαιοσύνης τὴν δύναμιν ταύτην ἔξει, ἢ ἀνάγκη
αὐτῇ μετὰ δικαιοσύνης;

Εἰ μὲν, ἔφη, ὡς σὺ ἄρτι ἔλεγες ἔχει—ἡ δικαιοσύνη
σοφία—μετὰ δικαιοσύνης· εἰ δ' ὡς ἐγὼ ἔλεγον, μετὰ
ἀδικίας.

c

Πάνυ ἀγαμαι, ἦν δ' ἐγώ, ὦ Θρασύμαχε, ὅτι οὐκ ἐπινεύεις
μόνον καὶ ἀνανεύεις, ἀλλὰ καὶ ἀποκρίνη πάνυ καλῶς.

5

Σοὶ γάρ, ἔφη, χαρίζομαι.

Εὖ γε σὺ ποιῶν· ἀλλὰ δὴ καὶ τότε μοι χάρισαι καὶ λέγε·
δοκεῖς ἂν ἢ πόλιν ἢ στρατόπεδον ἢ ληστὰς ἢ κλέπτας ἢ
ἄλλο τι ἔθνος, ὅσα κοιῆ ἐπὶ τι ἔρχεται ἀδίκως, πρᾶξαι ἂν
τι δύνασθαι, εἰ ἀδικοῖεν ἀλλήλους;

10

Οὐ δῆτα, ἦ δ' ὅς.

d

Τί δ' εἰ μὴ ἀδικοῖεν; οὐ μᾶλλον;

Πάνυ γε.

Στάσεις γάρ που, ὦ Θρασύμαχε, ἢ γε ἀδικία καὶ μίση
καὶ μάχας ἐν ἀλλήλοις παρέχει, ἢ δὲ δικαιοσύνη ὁμόνοιαν
καὶ φιλίαν· ἢ γάρ;

5

Ἔστω, ἦ δ' ὅς, ἵνα σοι μὴ διαφέρωμαι.

Ἄλλ' εὖ γε σὺ ποιῶν, ὦ ἀριστε. τότε δέ μοι λέγε·
ἄρα εἰ τοῦτο ἔργον ἀδικίας, μῖσος ἐμποιεῖν ὅπου ἂν ἐνῆ, οὐ
καὶ ἐν ἐλευθέροις τε καὶ δούλοις ἐγγιγνομένη μισεῖν ποιήσει
ἀλλήλους καὶ στασιάζειν καὶ ἀδυνάτους εἶναι κοιῆ μετ'
ἀλλήλων πρᾶττειν;

10

Πάνυ γε.

b9 αὐτῆ ADM: αὐτὴν F Stobaeus c 1 ἔχει A F D M Sto-
baeus· ἔχει (εἰ) ci. Baier: ἔστιν scr. Ven. 184 c 1 ἢ . . . c 2
σοφία sccl. ci. Hartman c 2 σοφία A F D M: σοφίαν Stobaeus:
sccl. Tucker c 4 πάνυ] πάνυ γε Stobaeus c 7 σὸ F D et
in marg. γρ. A: σοι A M d 4 στάσεις A F M: στάσις D Stobaeus
d 7 διαφέρωμαι F D: διαφέρωμεν A M d 10 ἐν A F M: om. D

Τί δὲ ἂν ἐν δυοῖν ἐγγένηται; οὐ διοίσονται καὶ μισήσουσιν
καὶ ἐχθροὶ ἔσονται ἀλλήλοις τε καὶ τοῖς δικαίοις;

5 Ἔσονται, ἔφη.

Ἐὰν δὲ δὴ, ὦ θαυμάσιε, ἐν ἐνὶ ἐγγένηται ἀδικία, μὴ
μὴ ἀπολεῖ τὴν αὐτῆς δύναμιν, ἢ οὐδὲν ἦττον ἕξει;

Μηδὲν ἦττον ἐχέτω, ἔφη.

Οὐκοῦν τοιάνδε τινα φαίνεται ἔχουσα τὴν δύναμιν, οἶαν, ὧ
10 ἂν ἐγγένηται, εἴτε πόλει τιw εἴτε γένει εἴτε στρατοπέδw εἴτε
352 ἄλλw ὄψωv, πρῶτον μὲν ἀδύνατον αὐτὸ ποιεῖν πράττειν μεθ'
αὐτοῦ διὰ τὸ στασιάζειν καὶ διαφέρεσθαι, ἔτι δ' ἐχθρὸν εἶναι
ἑαυτῷ τε καὶ τῷ ἐναντίw παντὶ καὶ τῷ δικαίw; οὐχ οὕτως;
Πάνυ γε.

5 Καὶ ἐν ἐνὶ δὴ οἶμαι ἐνοῦσα ταῦτα ταῦτα ποιήσει ἄπερ
πέφυκεν ἐργάζεσθαι· πρῶτον μὲν ἀδύνατον αὐτὸν πράττειν
ποιήσει στασιάζοντα καὶ οὐχ ὁμοιοῦντα αὐτὸν ἑαυτῷ,
ἔπειτα ἐχθρὸν καὶ ἑαυτῷ καὶ τοῖς δικαίοις· ἢ γάρ;

Ναί.

10 Δίκαιοι δέ γ' εἰσίν, ὦ φίλε, καὶ οἱ θεοί;

Ἔστω, ἔφη.

b Καὶ θεοῖς ἄρα ἐχθρὸς ἔσται ὁ ἄδικος, ὦ Θρασύμαχε, ὁ
δὲ δίκαιος φίλος.

Εὐωχοῦ τοῦ λόγου, ἔφη, θαρρῶν· οὐ γὰρ ἐγωγέ σοι
ἐναντιώσομαι, ἵνα μὴ τοῖσδε ἀπέχθωμαι.

5 Ἴθι δὴ, ἦν δ' ἐγώ, καὶ τὰ λοιπά μοι τῆς ἐστιάσεως ἀπο-
πλήρωσον ἀποκρινόμενος ὥσπερ καὶ νῦν. ὅτι μὲν γὰρ καὶ
σοφώτεροι καὶ ἀμείνους καὶ δυνατώτεροι πράττειν οἱ δίκαιοι
φαίνονται, οἱ δὲ ἄδικοι οὐδὲ πράττειν μετ' ἀλλήλων οἶοί

e6 δὲ δὴ A F M : δέ D e7 ἦττον F D M et in marg. A : om. A
ἕξει A F M : om. D e9 οἶαν secl. Tucker e10 ἐγγένηται
A D M : ἐγγίγηται F a1 ποιεῖν D : ποιεί A F M a5 παντὰ
ταῦτα F : ταῦτα πάντα A D M : ταῦτα Stobaeus a10 δέ γ' A
Stobaeus : γ' F D a11 ἔστω scripsi (cf. 354 a, 5) : ἔστων
Hartman : ἔστωσαν A F D M Stobaeus b1 ὦ Θρασύμαχε, ὁ ἄδικος
Stobaeus b3 ἐγωγε A F M Stobaeus : ἐγώ D b8 οὐδὲ M :
οὐδὲν A F D Stobaeus

τε—ἀλλὰ δὴ καὶ οὓς φαμεν ἔρρωμένως πώποτε τι μετ' c
 ἀλλήλων κοινῇ πρᾶξαι ἀδίκους ὄντας, τοῦτο οὐ παντάπασι
 ἀληθὲς λέγομεν· οὐ γὰρ ἂν ἀπείχοντο ἀλλήλων κομιδῇ
 ὄντες ἀδικοί, ἀλλὰ δῆλον ὅτι ἐνῆν τις αὐτοῖς δικαιοσύνη,
 ἣ αὐτοὺς ἐποίει μήτοι καὶ ἀλλήλους γε καὶ ἐφ' οὓς ἦσαν 5
 ἅμα ἀδικεῖν, δι' ἣν ἔπραξαν ἃ ἔπραξαν, ὥρμησαν δὲ ἐπὶ
 τὰ ἀδίκᾳ ἀδικία ἡμιμόχθηροι ὄντες, ἐπεὶ οἱ γε παμπόνηροι
 καὶ τελέως ἀδικοὶ τελέως εἰσὶ καὶ πράττειν ἀδύνατοι—ταῦτα
 μὲν οὖν ὅτι οὕτως ἔχει μανθάνω, ἀλλ' οὐχ ὡς σὺ τὸ πρῶτον d
 ἐτίθεσο· εἰ δὲ καὶ ἄμεινον ζῶσι οἱ δίκαιοι τῶν ἀδίκων καὶ
 εὐδαιμονότεροί εἰσι, ὅπερ τὸ ὕστερον προουθέμεθα σκέψα-
 σθαι, σκεπτέον. φαίνονται μὲν οὖν καὶ νῦν, ὥς γέ μοι δοκεῖ, ἐξ
 ὧν εἰρήκαμεν· ὅμως δ' ἐτι βέλτιον σκεπτέον. οὐ γὰρ περὶ τοῦ 5
 ἐπιτυχόντος ὁ λόγος, ἀλλὰ περὶ τοῦ ὄντινα τρόπου χρῆζην.

Σκόπει δὴ, ἔφη.

Σκοπῶ, ἦν δ' ἐγώ. καὶ μοι λέγε· δοκεῖ τί σοι εἶναι
 ἵππου ἔργον;

Ἐμοιγε. e

Ἄρ' οὖν τοῦτο ἂν θείης καὶ ἵππου καὶ ἄλλου ὄτουοῦν
 ἔργον, ὃ ἂν ἡ μόνῃ ἐκείνῃ ποιῆ τις ἢ ἄριστα;

Οὐ μανθάνω, ἔφη.

Ἄλλ' ὧδε· ἔσθ' ὅτφ ἂν ἄλλφ ἴδοις ἢ ὀφθαλμοῖς; 5

Οὐ δῆτα.

Τί δέ; ἀκούσαις ἄλλφ ἢ ὠσίν;

Οὐδαμῶς.

Οὐκοῦν δικαίως [ἂν] ταῦτα τούτων φαμὲν ἔργα εἶναι;

Πάνυ γε. 10

Τί δέ; μαχαίρα ἂν ἀμπέλου κλῆμα ἀποτέμοις καὶ σμίλῃ 353
 καὶ ἄλλοις πολλοῖς;

c 1 δὴ καὶ οὓς A² FM: δίκαιους A: καὶ οὓς D Stobaeus c 3 λέγομεν
 AFM Stobaeus: ἐλέγομεν D ἂν AFM Stobaeus: om. D c 6 ἅμα
 ἀδικεῖν] ἀδικεῖν ἅμα Stobaeus d 1 ὅτι AFM Stobaeus: om. D
 d 4 ὡς γέ μοι A² DM: ὡστέ μοι A: ὥστε μοι F d 5 δὲ ἴτι F δέ τι
 ADM O 4 ἔφη] om. Stobaeus O 9 ἂν secl. Adam φαμὲν
 AFDM Stobaeus: φαῖμεν Stephanus n 1 ἂν F Stobaeus: om. ADM

Πῶς γὰρ οὐ;

ἼΑλλ' οὐδενί γ' ἂν οἶμαι οὕτω καλῶς ὡς δρεπάνῳ τῷ ἐπὶ
5 τούτῳ ἐργασθέντι.

ἸΑληθῆ.

ἸΑρ' οὖν οὐ τοῦτο τούτου ἔργον θήσομεν;

Θήσομεν μὲν οὖν.

Νῦν δὴ οἶμαι ἄμεινον ἂν μάθοις ὃ ἄρτι ἠρώτων πνυθανό-
10 μενος, εἰ οὐ τοῦτο ἐκάστου εἶη ἔργον ὃ ἂν ἡ μόνον τι ἡ
κάλλιστα τῶν ἄλλων ἀπεργάζεταιται.

ἸΑλλά, ἔφη, μαυθάνω τε καὶ μοι δοκεῖ τοῦτο ἐκάστου
b πράγματος ἔργον εἶναι.

Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ. οὐκοῦν καὶ ἀρετὴ δοκεῖ σοι εἶναι
ἐκάστῳ ᾧ περ καὶ ἔργον τι προστέτακται; ἴωμεν δὲ ἐπὶ τὰ
αὐτὰ πάλῳ· ὀφθαλμῶν, φαμέν, ἔστι τι ἔργον;

5 ἸΕστιν.

ἸΑρ' οὖν καὶ ἀρετὴ ὀφθαλμῶν ἔστιν;

Καὶ ἀρετή.

Τί δέ; ὧτων ἦν τι ἔργον;

Ναί.

10 Οὐκοῦν καὶ ἀρετή;

Καὶ ἀρετή.

Τί δὲ πάντων περὶ τῶν ἄλλων; οὐχ οὕτω;

Οὕτω.

ἸΕχε δὴ· ἄρ' ἂν ποτε ὄμματα τὸ αὐτῶν ἔργον καλῶς
c ἀπεργάσαιντο μὴ ἔχοντα τὴν αὐτῶν οἰκείαν ἀρετήν, ἀλλ'
ἀντὶ τῆς ἀρετῆς κακίαν;

Καὶ πῶς ἂν; ἔφη· τυφλότητα γὰρ ἴσως λέγεις ἀντὶ τῆς
ὄψεως.

5 ἸΗτις, ἦν δ' ἐγώ, αὐτῶν ἡ ἀρετή· οὐ γὰρ πω τοῦτο

a 5 τούτῳ F Stobaeus : τοῦτο A D M a 8 μὲν A F M : om. D
a 9 δ' A F M : ὅτι D b 4 φαμέν] μὲν Stobaeus ἔστι τι
F Stobaeus : ἔστιν A D M b 5 ἔστιν . . . b 8 ἔργον A F M
Stobaeus : om. D c 1 ἀπεργάσαιντο A F D M Stobaeus : ἀπεργά-
σαιτο ci. Heindorf

ἔρωτῶ, ἀλλ' εἰ τῇ οἰκείᾳ μὲν ἀρετῇ τὸ αἰτῶν ἔργον εὖ ἐργάζεται τὰ ἐργαζόμενα, κακία δὲ κακῶς.

Ἄληθές, ἔφη, τοῦτό γε λέγεις.

Οὐκοῦν καὶ ὧτα στερόμενα τῆς αὐτῶν ἀρετῆς κακῶς τὸ αἰτῶν ἔργον ἀπεργάζεται; 10

Πάνυ γε.

Τίθεμεν οὖν καὶ τὰλλα πάντα εἰς τὸν αὐτὸν λόγον; d

Ἔμοιγε δοκεῖ.

Ἴθι δῆ, μετὰ ταῦτα τόδε σκέψαι. ψυχῆς ἔστιν τι ἔργον ὃ ἄλλω τῶν ὄντων οὐδ' ἂν ἐνὶ πράξαις, οἷον τὸ τοιόνδε· τὸ ἐπιμελεῖσθαι καὶ ἄρχειν καὶ βουλευέσθαι καὶ τὰ τοιαῦτα 5 πάντα, ἔσθ' ὅτῳ ἄλλω ἢ ψυχῇ δικαίως ἂν αὐτὰ ἀποδοίμεν καὶ φαίμεν ἴδια ἐκείνης εἶναι;

Οὐδενὶ ἄλλω.

Τί δ' αὖ τὸ ζῆν; οὐ ψυχῆς φήσομεν ἔργον εἶναι;

Μάλιστα γ', ἔφη. 10

Οὐκοῦν καὶ ἀρετὴν φαμέν τινα ψυχῆς εἶναι;

Φαμέν.

Ἄρ' οὖν ποτε, ὦ Θρασύμαχε, ψυχὴ τὰ αἰτῆς ἔργα εὖ e ἀπεργάζεται στερομένη τῆς οἰκείας ἀρετῆς, ἢ ἀδύνατον;

Ἄδύνατον.

Ἀνάγκη ἄρα κακῇ ψυχῇ κακῶς ἄρχειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι, τῇ δὲ ἀγαθῇ πάντα ταῦτα εὖ πράττειν. 5

Ἀνάγκη.

Οὐκοῦν ἀρετὴν γε συνεχωρήσαμεν ψυχῆς εἶναι δικαιοσύνην, κακίαν δὲ ἀδικίαν;

Συνεχωρήσαμεν γάρ.

Ἢ μὲν ἄρα δικαία ψυχὴ καὶ ὁ δίκαιος ἀνὴρ εὖ βιώσεται, 10 κακῶς δὲ ὁ ἄδικος.

c6 μὲν om. Stobaeus c8 γε A D M: om. F Stobaeus d 1 αὐ-
τὸν A D M: αὐτὸν τοῦτον F Stobaeus d 4 πράξαις] πράξαις A'
d 5 βουλευέσθαι] τὸ βουλευέσθαι Stobaeus d 7 φαίμεν A D M:
φαίμεν F Stobaeus ἐκείνης A F D M Stobaeus: ἐκείνου al.: accl.
Madvig d 9 οὐ F Stobaeus: om. A D M φήσομεν ἔργον A D M:
ἔργον φήσομεν F Stobaeus .o 7 γε A D M: τε F: μὲν Stobaeus

Φαίνεται, ἔφη, κατὰ τὸν σὸν λόγον.

354 Ἄλλὰ μὴν ὃ γε εὖ ζῶν μακάριός τε καὶ εὐδαίμων, ὁ δὲ μὴ τάναντία.

Πῶς γὰρ οὐ;

Ὁ μὲν δίκαιος ἄρα εὐδαίμων, ὁ δ' ἄδικος ἄθλιος.

5 Ἔστω, ἔφη.

Ἄλλὰ μὴν ἄθλιόν γε εἶναι οὐ λυσιτελεῖ, εὐδαίμονα δέ.

Πῶς γὰρ οὐ;

Οὐδέποτ' ἄρα, ὦ μακάριε Θρασύμαχε, λυσιτελέστερον ἀδικία δικαιοσύνης.

10 Ταῦτα δὴ σοι, ἔφη, ὦ Σώκρατες, εἰστιάσθω ἐν τοῖς Βενδιδίοις.

Ἐπὶ σοῦ γε, ἦν δ' ἐγώ, ὦ Θρασύμαχε, ἐπειδὴ μοι πρᾶος ἐγένου καὶ χαλεπαίνων ἐπαύσω. οὐ μέντοι καλῶς γε
 b εἰστίμαι, δι' ἐμαντὸν ἀλλ' οὐ διὰ σέ· ἀλλ' ὥσπερ οἱ λίχνοι τοῦ ἀεὶ παραφερομένου ἀπογενούνται ἀρπάζοντες, πρὶν τοῦ προτέρου μετρίως ἀπολαῦσαι, καὶ ἐγώ μοι δοκῶ οὕτω, πρὶν ὃ τὸ πρῶτον ἐσκοποῦμεν εὐρεῖν, τὸ δίκαιον ὅτι ποτ'
 5 ἐστίν, ἀφέμενος ἐκείνου ὀρμῆσαι ἐπὶ τὸ σκέψασθαι περὶ αὐτοῦ εἴτε κακία ἐστὶν καὶ ἀμαθία, εἴτε σοφία καὶ ἀρετή, καὶ ἐμπεσότος αὖ ὕστερον λόγου, ὅτι λυσιτελέστερον ἢ ἀδικία τῆς δικαιοσύνης, οὐκ ἀπεσχόμην τὸ μὴ οὐκ ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν ἀπ' ἐκεῖνου, ὥστε μοι νυνὶ γέγονεν ἐκ τοῦ διαλόγου μηδὲν
 c εἰδέναί· ὁπότε γὰρ τὸ δίκαιον μὴ οἶδα ὃ ἐστίν, σχολῆ εἶσομαι εἴτε ἀρετή τις οὔσα τυγχάνει εἴτε καὶ οὐ, καὶ πότερον ὁ ἔχων αὐτὸ οὐκ εὐδαίμων ἐστὶν ἢ εὐδαίμων.

a 4 ἄδικος om. Stobaeus a 5 ἔστω Stobaeus: ἔστων Hartman: ἔστωσαν A F D M a 6 οὐ λυσιτελεῖ εἶναι Stobaeus a 8 ἄρα A F M Stobaeus: om. D a 11 βενδιδίοις A D Proclus: βενδικίοις F (suprascr. δεξ): βενδιδίοις vulg. a 13 καλῶς] ἱκανῶς ci. Stallbaum b 3 ἐγώ μοι Θ: ἐγωί*** pr. F: ἐγῶμαι A D M